

Polens Lov-og-Orden-parti vinder flertal i parlamentsvalg

28. oktober 2015 – Efter sin valgsejr søndag 25. okt. har det euro-skeptiske Polske Lov-og-Orden Parti (PiS) nu 235 pladser af 460 i Sejm, parlamentets underhus, hvilket gør det til det første parti siden kommunismens fald, der har absolut flertal. Desuden er den aktuelle præsident Andrzej Duda, der netop blev valgt i maj, medlem af PiS.

Det regerende parti førte valgkampagne på et anti-nedskæringsprogram og krævede en omstødning af den højere pensionsalder fra 67 og ned til 60 for kvinder og 65 for mænd, samt højere skatter for store selskaber og banker og en større indsats for at hjælpe polske familier og mindre foretagender.

En kilde sagde til *EIR*, at den nye regering ville have en stærk holdning over for bankerne mht. beskatning og endda muligheden for en bankopdeling. Antallet af prioritetslån i udenlandsk valuta – især dem i schweizerfrank, der udgør 30 % af alle prioritetslån – er et stort spørgsmål i Polen og har gjort bankerne til mål for befolkningens vrede. Den forrige regering gjorde intet for at rette op på denne situation. Kilden påpegede, at banksektoren for 68 % 's vedkommende er udenlandsk ejet, så dette vil uden tvivl blive en disput med EU. Landet er ikke medlem af Eurozonen og har ingen planer om at blive det i fremtiden.

PiS førte imidlertid kampagne på et anti-immigrant-, anti-flygtninge-grundlag og på grundlag af katolsk konservatisme. Alt imens de var fortalere for en stærk, anti-russisk linje, så spillede det ikke den store rolle i deres kampagne, fordi det ikke er særlig populært. Ellers forventer man, at den nye regering følge både EU's og USA's politiske linje.

Det tidligere regerende Borgerplatform, der har regeret Polen i de seneste 8 år, vandt 138 pladser; og en gruppe under den højreorienterede rockstjerne Pawel Kukiz' ledelse vandt 42; Moderne, et parti ledet af pro-erhvervsliv, økonom Ryszard Petru, vandt 28 pladser, og det Polske Folks Parti for landbrug vandt 16, iflg. Associated Press.

Foto: PiS valgsejr i Polen

Tysklands general Kujat argumenterer: Vi må stoppe denne krig!

22. oktober 2015 – I endnu et interview her til morgen, med Deutschlandfunk radio, om flygtningekrisen, sagde fhv. Bundeswehr-stabschef (2000-02) og chef for NATO's Militærkomite (2002-05), general Harald Kujat (pens.), at, med mindre man adresserer oprindelsen til flygtningestrømmen, vil krisen fortsætte: »Vi må stoppe denne krig!« De er rigtigt, sagde han, at de russiske luftangreb, som alle sådanne operationer, skaber flygtninge, men det er et tegn på håb, at USA og Rusland nu har en aftale om dekonfliktion, og han håber meget, at Kerry-Lavrov-mødet i Wien i morgen vil bringe fremskridt, for USA og Rusland må samarbejde for at bringe denne krig til en afslutning.

Kujat udelukkede kategorisk enhver form for byggen mure omkring Tyskland og Europa for at holde flygtningene ude, hvilket, sagde han, ikke vil virke, fordi folk vil fortsætte med at komme, så længe der er krig i Syrien. Og Hæren har intet at gøre her, for i Tyskland siger Forfatningen tydeligt, at Hæren kun kan sættes ind til nationalt forsvar, eller i

tilfælde af naturkatastrofer og store ulykker. Krisen omkring flygtningene er imidlertid ikke i disse kategorier.

Indstrømningen af flygtningene er ved at skabe en kritisk situation på Balkan, hvor små stater som Slovenien simpelt hen er blevet overvældet; men, sagde generalen, han kan simpelt hen ikke forstå visse andre europæiske landes afvisning af at yde hjælp, eftersom de er mindre udsat for tragedien. Hvis det organiseres på den rigtige måde, tilføjede han, kan den nuværende flygtningekrise løses af Tyskland og Europa; det er han fuldstændig overbevist om. Men hvis der ikke sker en forbedring af uroen i Mellemøsten, hvis de millioner af flygtninge, der stadig befinder sig i regionen, også kommer ind i Europa, vil europæerne ikke kunne håndtere det.

Foto: Flygtningestrømmen har fuldstændig overvældet Slovenien

Iran deltager i forhandlinger om Syrien i Wien 30. oktober

28. oktober 2015 – Intense diplomatiske udfoldelser fra Ruslands side i løbet af de seneste par uger, inkl. med den amerikanske udenrigsminister John Kerry, har båret frugt med meddelelsen om, at Iran er blevet inviteret til at deltage i drøftelserne om Syrien i Wien, den 30. okt., efter en fælles aftale mellem Rusland og USA. Talsmand for Det Hvide Hus Eric Schultz sagde til reportere, »USA er parat til at samarbejde med enhver nation, inkl. Rusland og Iran, for at løse konflikten i Syrien«, og selv Saudi Arabien blev vundet over til at gå med til at invitere Iran. »Vore partners synspunkt«, sagde den saudiske udenrigsminister Adel al-Jubeir

i dag, »var, at vi burde afprøve iranernes og russernes intentioner mht. at få en politisk løsning i Syrien, hvilket vi alle foretrækker.«

Det ser ud, som om spørgsmålet om, hvorvidt den syriske præsident Assad kan forblive i embedet, er taget af dagsordenen for Wien-mødet, der forventes at omfatte omkring et dusin deltagere, inkl. Rusland, USA, Tyrkiet, Saudi Arabien, Egypten, Iran, Qatar, Libanon, Frankrig og EU. Den saudiske udenrigsminister meddelte, at Saudi Arabien og dets allierede ville afholde et separat møde på fredag for at finde »tidspunkt og fremgangsmåde for Bashar al-Assads afgang«

Foto: Irans udenrigsminister Mohammad Javad Zarif, der nu vil deltage i drøftelserne i Wien.

Klimasvindel i vanskeligheder

26. oktober 2015 – »Det er ikke til at se det, ud fra det tilfredse spin, der stråler ud fra det Ovale Kontor, men i Bonn, Tyskland, i denne uge havde et oprør fra den Tredje Verden nær afsporet forhandlingerne om klimaforandringer i Paris til november. Selv om freden for indeværende er genoprettet, skete det kun ved at tapetsere med denne fundamentale gåde: Verden kan enten undgå en klimakatastrofe, eller også søge 'klima-retfærdighed', ikke begge dele.«

Dette er indledningen til en artikel af Reason Foundations Shikha Dalmia med overskriften, »Hvorfor 'Klima-retfærdighed' har fået Indien og Vesten til at fare i struben på hinanden«, udgivet af *The Week*. Dalmia stiller ikke spørgsmålstegn ved hele aftalens videnskabelige svindel, men er vred over implikationerne:

»Der er ingen lavkulstof-energiteknologier til rådighed i dag, der kan opretholde de økonomiske vækstrater, som disse lande har brug for, for at løfte deres befolkninger ud af nedværdigende fattigdom, for slet ikke at tale om at tilbyde vestlige levestandarder til noget, der minder om en billig pris. Over 300 mio. indere lever stadig under fattigdomsgrænsen, hvor de tjener mindre end 1 dollar om dagen. Indiens energiforbrug pr. person er 15 gange lavere end USA's. Indien må fortsat øge sit energiforbrug, og derfor sin udledning af CO₂, i mindst yderligere to årtier for at fjerne dyb fattigdom, hvilket er grunden til, at landets nedbringelsesplan kun forpligter sig over for at skære ned på 'udledningsintensiteten' – dets udledningsrate som en procentdel af dets BNP – ikke selve udledningerne.

Med fokus på, hvad det vil koste i penge at implementere de krævede nedbringelser i udledning, bemærker Dalmia den udfordring, dette ville repræsentere »for et land, der endnu mangler at give grundlæggende kloakering, transport og infrastruktur til rent vand til alle sine borgere.«

Endnu mere langt ude rapporterer Dalmia, at klimasvindelfanatikere i Bonn drøftede, om handelssanktioner skulle påtvinges de lande, der nægter af dræbe deres befolkning i bekæmpelsen af kuldioxyds navn. Hun advarer: »Det er også tænkeligt, at et virkeligt fast besluttet Vesten, under en eller anden FN-lignende, global organisations regi, kunne forsøge at skabe en stående militær angrebsstyrke til at bombe eller drone lande til overholdelse? Selve menneskehedens eksistens ville trods alt stå på spil. (Var der nogen, der sagde præsident Al Gore?)

Læs også: Klimaforandring som middel til

oprettelse af et globalt miljødiktatur, af Helga Zepp-LaRouche

Indien/Afrika-Topmøde: BRIKS' Ny Udviklingsbank udser sig udvikling i Afrika som mål

26. oktober 2015 – I et nedskrevet interview med afrikanske journalister ved det tredje topmøde i Indien/Afrika-Forum (IAFS) i New Delhi sagde den indiske premierminister Narendra Modi, at BRIKS' Nye Udviklingsbank var et betydningsfuldt initiativ, der kan få en dybtgående virkning på den globale, finansielle orden.

»Jeg tror, at Afrika vil blive et betydningsfuldt område for fokus, og vi vil forhåbentlig også få et afrikansk vindue eller en regional tilstedeværelse for Banken i fremtiden«, sagde Modi.

BRIKS-posten rapporterede søndag, at repræsentanter for 54 afrikanske nationer, inklusive stats- og regeringschefer fra omkring 40 lande og den magtfulde Afrikanske Union, forventes at deltage i det fire dage lange Indien/Afrika-Topmøde, der begynder i New Delhi den 26. oktober.

Blandt de magtfulde, afrikanske ledere, der har bekræftet deres deltagelse, er Sydafrikas præsident Jacob Zuma, Egyptens præsident Abdel Fattah el-Sisi, Zimbabwes præsident Robert Mugabe og Nigerias præsident Muhammadu Buhari.

Fredag bad Modi også de 54 afrikanske nationer om at tilslutte sig Indiens krav om en revision af De forenede Nationer og andre globale institutioner. Modi sagde, at verden er i færd med at gennemgå en politisk, økonomisk og teknologisk transition på en skala, der sjældent er set i nyere historie. Han advarede om, at FN og andre globale organisationer løber en risiko for at miste deres betydning, hvis de ikke tilpasser sig.

Høje energipriser pga. støtte til fornybar energi en uoverkommelig byrde for tysk industri

27. oktober 2015 – Den tyske regerings dekret om en afvikling af atomkraft og den efterfølgende gigantiske statsstøtte til »fornybar, 'bæredygtig'« energi har skabt en situation med uhyrligt høje og stigende energiomkostninger for industrien og sektoren for minedrift, som sidstnævnte har kaldt »ubærlige« i deres brev fra Hesses Industri- og Handelskammer (IHK). Brevet, der er stilet til Hesses delstatsregering, opfordrer indtrængende til, at denne dramatiske situation sættes på dagsordenen ved Energitopmødet i Hesse den 11. nov.

Brevet angriber i særdeleshed det faktum, at statsstøtten til »fornybar« energi vil være mangedoblet på fem år fra »energiomlægningen«, fra 2011 til 2016, på bekostning af de »ikke-fornybare« energikilder, der ikke modtager støtte. I øjeblikket står støtten til 3,5 cents/kWh, som til næste år vil stige til 6,5 cents. Allerede nu er energiregningerne til

de tyske industriselskaber (i de meget energikrævende sektorer) to til tre gange så høje som i Frankrig.

Frivillige flygtningeorganisationer rejser alarm over faren for vinterdød blandt flygtninge; Åbent brev anmoder indtrængende EU-ledere om at handle

27. oktober 2015 – I et åbent brev i denne uge opfordrer frivillige flygtningeorganisationer Europas regeringer til at træffe afgørelser om omgående ekstra og generøs hjælp, som vil gøre det muligt for flygtninge at komme sikkert igennem vinteren, der allerede er ved at melde sin ankomst på Balkan – og den er barsk. Følgende er uddrag af brevet (fremhævelser originale):

»Vi, frivillige i frontlinjen, som nu i månedsvi har hjulpet tusinder af flygtninge, opfordrer Europas regeringer til omgående og beslutsomt at handle for at afhjælpe situationen. Der er ti tusinder af mennesker, der bevæger sig igennem det sydøstlige Europa, og de aktuelle kapaciteter i de frivillige hjælpelokaliteter er alvorligt udfordret. Også i betragtning af vinterens hastige komme og problemer på diverse grænser

føler vi, at der er en reel fare for, at situationen vil føre til alvorlige sundhedsproblemer og sandsynlige dødsfald blandt disse flygtningesamfund.

Ethvert menneske har ret til at søge asyl ...

Frivillige har hidtil ydet en bred vifte af aktiviteter, og har mange steder fuldstændig erstattet fraværende regeringsfaciliteter og hjælp ...

Vinteren nærmer sig hastigt, og vi har alle blot få dage til at respondere på en human måde.

* Vi kræver, at alle europæiske lande omgående stiller hjælp til rådighed til alle de lande, der er berørt af flygtningekrisen, i stedet for at hjælpe de lande, der bygger hegn.

* Vi kræver, at der bygges forsvarlige og trygge modtagelses- og transitcentre med faciliteter, der kan klare de barske vinterforhold i regionen.

* Vi kræver også, at der ydes humanitær hjælp til de mennesker, der har behov for det, at der ydes passende sundhedsydelser og at al indsats koordineres på paneuropæisk niveau.

* Vi kræver også, at EU omgående gennemfører andre mekanismer, der har til formål at sørge for sikker passage til EU.

Dette er en forhåndsadvarel til alle jer ledere af Europa om, at folk meget snart vil fryse ihjel på vore grænser, hvis I ikke handler nu.

Vi har gjort vores bedste frem til dette tidspunkt, og vi vil fortsætte med at yde hjælp så længe, det er nødvendigt. Men nu er det jeres tur, regeringer i Europa! Venligst responder og demonstrer over for hele verden, at humanitet stadig findes som kernen i europæiske værdier.«

Teksten i sin helhed kan læses under #europeact
(<http://linkis.com/A3Zhl>)

Formand for Asiatisk Infrastruktur- Investeringsbank Jin Liqun forklarer bankens nye tilgang til lån på Brookings i Washington (inkl. video)

26. oktober 2015 – Jin Liqun, formanden for Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, besøgte Brookings Institution i Washington den 21. okt. for at forklare betydningen af AIIB's nye tilgang til finansiering af udvikling. Jin forsøgte at opklare alle misopfattelser om, at AIIB skulle se sig selv som et alternativ til Verdensbanken eller den Asiatiske Udviklingsbank (ADB). »Både Verdensbanken og ADB har bidraget til fattigdomsreduktion i Asien i årtiernes løb«, sagde Jin. »Men det er vanskeligt at opnå fattigdomsreduktion, ikke så meget pga. af manglende finansiering, men pga. tilgangen. Jeg mener ikke, at fattigdomsreduktion i sig selv og af sig selv vil udrette meget mht. at influere på folks liv. I de fleste tilfælde må tilgangen forfines og forbedres.« Han fortsatte med at beskrive situationen i et samfund i en afsidesliggende egn, der er afskåret fra den omkringliggende verden. Uanset den indsats, der måtte blive gjort for at afhjælpe deres

situation, så vil det ikke være til megen nytte, sagde han, men vil i stedet »gøre dem totalt afhængige af almisser og velgørenhed fra regeringen og internationale donorer, til trods for, at disse områder kan være meget rige i forekomsten af naturlige ressourcer«, sagde Jin. »Men den lokale befolkning har ingen måde, hvorpå de kan tappe ind i disse ressourcer til gavn for sig selv. Efter min mening er den eneste løsning konnektivitet. Dette vil bygge bro over gabet mellem lokalsamfundet og den omkringliggende verden.« Og, forklarede han, dette var, hvad AIIB ønskede at opnå, at skabe denne konnektivitet.

Han roste ADB og Verdensbanken og sagde, at de havde bidraget stort til Kinas udvikling i årenes løb med deres investeringer i infrastruktur; men nu, hvor Kina var ved at blive en økonomisk stormagt, følte de, at de også havde et ansvar for at begynde at tilbyde samme hjælp til andre lande. Han sagde, at AIIB var formuleret som en bank for Asien, som et alternativ til ikke-regionale finansinstitutioner, der samtidig påtvang visse betingelser. Men da alle disse andre, ikke-asiatiske lande ønskede at være med i den (AIIB), følte de, at de ikke kunne begrænse medlemskabet til kun at gælde for asiatiske lande. De asiatiske lande vil bevare majoritetsaktierne i banken, uanset, hvor mange lande, der sluttelig kommer med.

Alt imens Verdensbanken oprindeligt startede sin eksistens under navnet den Internationale Bank for Genopbygning og Udvikling, og med en opgave om at hjælpe med til genopbygningen af Europa efter anden Verdenskrig, og dernæst hjælpe med udviklingen af tredjeverdenslande, så skiftede Verdensbanken i 1970'erne, under den kombinerede indflydelse af den voksende finanskrisen og paradigmeskiftet over til nulvækst-perspektivet, over til det, man med et forskønnende udtryk kaldte »fattigdomsreduktion«, indkomstfordeling og, under ledelse af Robert McNamara, befolkningskontrol. Den »nye tilgang«, som Jin Liqun peger på, er den form for

paradigmeskift, som verden har brug for, for at gå frem ad vejen til udvikling.

Da der var nogen, der spurgte, om AIIB ville finansiere Kinas 'Ét Bælte, én Vej'-projekt, svarede Jin, at Bælte-og-Vej-projektet blev understøttet af nationale, kinesiske pengemidler, inklusive den kinesiske Ex-Im-bank, og med langt større ressourcer end AIIB. Men, hvis der kom projekter, der var en del af Bælte-og-Vej-strategien, og som var i overensstemmelse med AIIB's retningslinjer for lån, ville AIIB, selvfølgelig, være villig til at deltage.

**Leder, 28. oktober 2015:
Briterne er totalt
bankerotte:
Tiden er inde til at dumpe
Obama, Schäuble og Wall
Street**

Den kinesiske præsident Xi Jinpings besøg i Storbritannien fandt sted på et tidspunkt, hvor den britiske økonomi er totalt kollapsede, de britiske banker totalt bankerotte, det britiske monarki i en tilstand af opløsning og hele det globale, anglo-hollandske system på randen af total disintegration. Kineserne er udmærket klar over alle disse

kendsgerninger, og handler i overensstemmelse hermed.

Ud fra Vestens standpunkt er tiden inde til en grundig hovedrengøring, før de britisk-ejede desperadoer, såsom præsident Obama, starter den verdenskrig, som de har prøvet på at fremprovokere, siden afsættelsen og mordet på Libyens Gaddafi i slutningen af 2011. Drivkraften bag deres fremstød for krig er deres bankerotte tilstand og deres umiddelbart forestående tab af magten. Det afgørende spørgsmål er nu, om verden, med begyndelse i den transatlantiske sektor, vil styrte ud i kaos, eller om der i tide kan ske en reguleret afslutning på det britiske system gennem en genoplivning, med begyndelse i USA, af Hamiltons økonomiske principper.

Den amerikanske Kongres er dysfunktionel, som det er blevet bevist af den kendsgerning, at Kongressen ikke har foretaget sig noget for at imødegå Obamas politik med Dronedrab, selv uger efter, at *The Intercept* har udgivet »Drone-papirerne« (den tyske Forbundsdag har allerede afholdt høringer med whistleblowers, der er fhv. amerikanske dronepiloter). Kongressen er gennemgribende korrump, især republikanerne, med ganske få undtagelser. Wall Streets blotte eksistens sikrer fortsættelsen af denne korrupsion. Udslet Wall Street, der allerede er håbløst bankerot, og så vil Kongressen kunne føres tilbage til sit forfatningsmæssige mandat. Udslet Wall Street, og Obama er væk.

I Europa er den tyske finansminister Wolfgang Schäuble hovedpersonen bag promoveringen af nedskæringspolitikken, der fører til folkemord, og som i Tyskland går under betegnelsen »det sorte nul«. Tysklands næststørste tabloidavis, *Welt am Sonntag*, kom i sin søndagsudgave med et åbent krav om, at den tyske kansler Angela Merkel skulle dumpes pga. sin bløde holdning til flygtningepolitikken og i stedet erstattes med Schäuble. Hvis Europa skal overleve, må Schäuble, ligesom Obama, omgående afsættes.

Selve USA's økonomi er, efter 15 år med britisk-ejede

præsidenter, i en tilstand af fysisk-økonomisk sammenbrud. Sammenbruddet i den amerikanske, produktive økonomi accelererer enormt, som det ses af de seneste rapporter om den voksende fattigdom, samt af ti måneders konsekutiv nedgang i den industrielle produktion. Vitale sektorer, som boliger, konstruktion, transport og maskinværktøj følger en accelererende, nedadgående kurve. Dette har Obama ansvaret for. Han ødelagde med overlæg den amerikanske økonomi på vegne af Wall Street og London – og med størstedelen af Kongressen som medskyldig. Kongressen bør modtage en betinget opsigelse: Før I dumper Obama og nedlukker Wall Street, få I ingen løn. I fortjener ingen løn. Find jer en produktiv beskæftigelse andetsteds, eller, hvad der er bedre, gør jeres arbejde ved at afsætte Obama og gøre en ende på Wall Streets elendighed, gennem vedtagelse af Glass-Steagall og en genoplivning af statskredit i traditionen efter Alexander Hamilton (Det unge USA's første finansminister, -red.), for en genoplivning af arbejdskraftens produktive evne, gennem investeringer i infrastruktur og programmer, der drives frem af nye videnskabelige opdagelser.

Foto: Den tyske finansminister, Wolfgang 'det sorte nul' Schäuble

**USA: Økonomisk udvikling og
Den nye Silkevej rammer
Washington, D.C.**

(incl. video and english transcript): EIR Forum: Ending Permanent Warfare and Financial Panic

27. oktober 2015 – *EIR* leverede et nødvendigt chok til Washington, D.C. i dag på National Press Club, under titlen: »En afslutning på permanent krig og finansiel panik: Glass-Steagall og den Globale Silkevej«. Blandt mange andre gæster hørte og debatterede 35 personer fra ambassadestabe fra lande i hele verden præsentationer ved Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche og fhv. senator til den amerikanske Kongres Mike Gravel fra delstaten Alaska.

Missionen var at præsentere det umiddelbart tilgængelige, håndgribelige alternativ til krisen i den transatlantiske verden med økonomisk forfald og endeløse krige. Dette i en amerikansk hovedstad, der lider under økonomisk nedtrykthed og krigslede, og som skal vedtage nedskæringer af pensions- og sundhedsydelser samtidig med, at beskatningen af en befolkning, der er ved at gå under økonomisk, skal øges. Zepp-LaRouche og senator Gravel gjorde det klart, at, med genindførelsen af Glass-Steagall i den transatlantiske sektor, sammen med en opkobling til den udviklingspolitik, som repræsenteres af Den nye Silkevej, samt en afslutning af Barack Obamas katastrofale rolle som præsident, kan krisen i USA og Europa vendes til en økonomisk genrejsning.

Helga Zepp-LaRouche er hovedperson bag og forfatter til *EIR*'s udførlige specialrapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, der har fået opbakning fra mange økonomiske institutioner i Kina og nu er udgivet som kinesisk bog, der nyder bred cirkulation i Kina.

Mike Gravel var den senator, der brød Washington-reglen, da han i 1971 i Kongressen oplæste de såkaldte »Pentagon-papirer« om Vietnamkrigen (og således sikrede, at disse oplysninger blev optaget i Senatets journal, -red.), og som i 2007, under en præsidentkandidatdebat, udfordrede Barack Obama ved, med stor forudseenhed, at kalde denne for en kandidat for krig, inklusive atomkrig.

Gravel udfordrer sine kolleger i den aktuelle søvngænger-Kongres til at åbne op for Obamas hemmelige dronekrige, hans uautoriserede, evindelige krige i Mellemøsten og Nordafrika, samt krigskonfrontationer rettet mod Rusland og Kina. Han sagde til forsamlingen, at han samarbejder med Lyndon og Helga LaRouche, fordi han støtter konceptet med Silkevejens globale infrastrukturudvikling og den måde, hvorpå LaRouche-parret organiserer til fordel for dette. Han sagde:

»Vi befinder os i en 'Augusts Kanoner'-situation: Vi må have en fremgangsmåde over for Den nye Silkevej, som med en Marshall-plan.«

Med en beskrivelse af den forværende flygtningekrise i Europa, som er skabt af Obama som det direkte resultat af hans krige, kaldte Helga Zepp-LaRouche dette for »de brændende skjorters tid«, [1] hvor ledernes skjorter brænder pga. krise, og hvor »en ny æra for menneskehedens fælles mål« kan initieres.

Under den timelange diskussion og debat fik gæsterne EIR-specialrapporter og tegnede abonnementer på EIR Alert-service. Zepp-LaRouche, Gravel samt Lyndon LaRouche blev interviewet af amerikanske og udenlandske medier.

I en senere diskussion efter forummets afslutning fokuserede Lyndon LaRouche på forummets centrale betydning som værende missionsorienteret. Han sagde:

»Hvad gør du for at skabe et højere udviklingsniveau for de levende og for dem, der følger efter? – Det er målestokken

for din moralitet.«

»Wall Street er i færd med at ødelægge USA's befolkning. Det påtvinger den amerikanske befolkning mere og mere fattigdom – ikke blot år for år, og sæson efter sæson! Det er en gift; skaf jer af med det. Obama er en morder af uskyldige civile, en krigsmager og en tyv. Hvad vil du gøre for at redde menneskeheden fra disse udyr?«

»Forsøm ikke, af mangel på lidenskab, at bringe i orden, hvad du burde have bragt i orden i din levetid.«

[1] Fra gr. Mytologi; den forgiftede skjorte, der brændte Herakles og fik ham til at kaste sig på ligbålet; en 'destruktiv kraft eller sonings-indflydelse'.

Her følger det engelske udskrift af hovedtaler v/ Helga Zepp-LaRouche og Mike Gravel: (en dansk oversættelse af Helgas tale kommer snarest):

Download (PDF, Unknown)

Putin og Lavrov går frem med syriske,

militære/diplomatiske operationer

26. oktober 2015 – Den russiske præsident Vladimir Putins og udenrigsminister Sergei Lavrovs militære og diplomatisk intervention i Syrien er hastigt i færd med at transformere situationen i hele Sydvestasien, og i realiteten i hele verden. I kølvandet på den syriske præsident Hafez al-Assads besøg i Moskva i sidste uge, Putins møde med formanden for det iranske parlament Ali Larijani under Valdai-klubbens begivenhed i Sotji, Rusland, og mødet mellem Lavrov, den amerikanske udenrigsminister John Kerry og ledere fra Saudi Arabien, Tyrkiet og Jordan i Wien, er der nu fra flere sider diskussioner om fremskridt inden for internationalt samarbejde om krisen i Syrien, der grundlæggende set foregår uden om Obama.

En russisk, parlamentarisk delegation til Damaskus rapporterer, at præsident Assad har indvilget i at afholde foreløbige valg i landet på betingelse af, at dette har befolkningens støtte, iflg. TASS. Medlem af det russiske kommunistparti Aleksandr Jushenko, der var med i delegationen, sagde, at Assad er »parat til at diskutere tilføjelser til Forfatningen, afholde parlamentsvalg og, hvis det syriske folk finder det nødvendigt, har udtrykt, at han er parat til at afholde præsidentvalg«, som Assad er sikker på at vinde, iflg. RT. Assad sagde til den syriske presse, at han venter besøg fra den russiske vicepremierminister Dmitry Rogozin, formand for Dumaen Sergey Naryshkin og formand Valentina Matvienko.

Lavrov optrådte på et talkshow i Moskva lørdag, for at tale om situationen i Syrien og sit møde med Kerry dagen før. Han sagde: »Vi er parat til at inkludere den patriotiske opposition, inklusive den såkaldte Frie Syriske Hær (FSA), for at give den luftstøtte, selvom vi blev nægtet information om, hvor, iflg. amerikanske data, terroristerne er lokaliseret, og

hvor den patriotiske opposition befinder sig.«

Fahad Al-Masri, talsmand for FSA (selvom der hersker nogen uenighed om, hvorvidt han rent faktisk er talsmand for FSA), foreslog et møde i Egypten med russerne. »Den Frie Syriske Hær er parat til en dialog med Rusland«, sagde han iflg. RT. »Vi må arrangere et nyt møde, så vi kan fremlægge vores holdning og diskutere vore fælles handlinger.«

Interessant nok sagde Lavrov, at Kerry havde forklaret ham, hvorfor USA havde afvist at acceptere en delegation under ledelse af premierminister Medvedev. »John Kerry sagde til mig: Ved De hvad, tag det ikke så bogstaveligt, for vi er i processen. Foreløbig er betingelserne for en sådan kontakt ikke forberedt. Lad os arbejde på ministerplan, og så vil vi være parate til at overveje jeres andre ideer«, sagde Lavrov.

Den præsidentielle talsmand Dmitri Peskov sagde til BBC fredag (interviewet skal faktisk udsendes i sin helhed mandag): »Desværre er det hidtil ikke lykkedes nogen af vore partnere at identificere en seriøs opposition, der ikke har forbindelse til terror, til ekstremistiske organisationer, til ISIL, al-Qaeda og andre. ... Det er vigtigt at redde Syriens integritet, territoriale og politiske integritet, og ikke tillade, at hele regionen, inklusive de lande, der grænser op til Syrien, går ind i et mareridt af sammenbrud og terrorherredømme.«

Rusland trænger ind på NATO's Middelhavs-sø

21. oktober 2015 – Rusland udfordrer NATO på dennes sydlige periferi – dens egen sø, om man vil, hvis man da køber NATO's verdenssyn – og alliancen er ikke glad for det. NATO's vicegeneralsekretær Alexander Vershbow sagde til *Financial Times* mandag, at Ruslands deployering for at bekæmpe anti-Assad oprørsstyrker er en umiddelbar udfordring for Vesten, og sandsynligvis en længerevarende én. »Vi må tænke på de bredere konsekvenser af denne oprustning i det østlige Middelhav og disse luftbasers kapacitet«, sagde Vershbow.

Ifølge *FT* kunne Ruslands fornyede tilstedeværelse i Middelhavet blive højst forstyrrende: det åbner hele NATO's sydlige grænse for russisk provokation, alt imens det truer med at begrænse den »navigationsfrihed«, der gør det muligt for NATO hurtigt og let at deployere militære aktiver. For USA, f.eks., kunne det komplicere evnen til hurtigt at projicere flådemagt ind i Golfen. Det ville have gjort en NATO-beslutning om at intervenere i Libyen-konflikten i 2011 langt vanskeligere at planlægge.

De siger også, at Ruslands tilbagevenden til Middelhavet »pludselig placerer hele Europa inden for rækkevidde af dets hastigt udviklende arsenal af skibslancerede krydsermissiler og ballistiske missiler«. Og NATO har ikke noget svar, som det udviklede for Østeuropa. NATO-embedsfolk indrømmer uden tøven, at den (opfattede) trussel fra Rusland former Trident Juncture-øvelsen. Moskvas strategi hænger på at udskære beskyttende »bobler«, siger en højtplaceret NATO-embedsmand: »Vi anser dette for en del af hele deres doktrin«. *FT* rapporterer yderligere, at Ruslands Middelhavsflåde, f.eks., rejser børster med sine mest magtfulde, antiluftskyts S300 missilsystemer, der er blevet tilpasset alle skibe for nær de mindste skibe. »For NATO skaber det det, som militære

taktikere refererer til som antiluftskyttsområde, hvor flyvning nægtes – en flyveforbudszone – men én, der er rettet mod vesten.«

Tyskland: General Kujat og forbundsdagsmedlem Gehrcke opfordrer indtrængende Merkel til at bringe USA og Rusland sammen for at standse krigen i Syrien

20. oktober 2015 – Hvis kansler Merkel er »den mest magtfulde kvinde i verden«, så bør hun rejse til Washington og få USA til »at sætte sig ved bordet« sammen med Rusland for at stoppe myrderiet i Syrien. Dette var de facto konsensusen mellem general Harald Kujat (pens.) og medlem af Forbundsdagen (MdB) Wolfgang Gehrcke under deres optræden i går aftes på Phoenix-Tv's »Unter den Linden«-talkshow. General Kujat var chef for NATO's Militærkomite fra 2002-05 og før det chef for Bundeswehrs generalstab; MdB Gehrcke var mangeårigt medlem af Vesttysklands Kommunistiske Parti indtil 1990, hvor han blev leder af det, der nu er Die Linke.

Selv om debatten drejede sig om flygtningekrisen i Europa, så bragte de to gæster hele tiden spørgsmålet tilbage til den kendsgerning, at »flygtningekrisen kun er symptomet«, men at årsagen er den brutale krig i Syrien, der må afsluttes.

Studieværten forsøgte at holde spørgsmålet på flygtningene og kansler Merkels besøg i Tyrkiet, men Gehrcke brød ind med, at »ingen vil tale om årsagerne«. Vi indgår en aftale midt i Erdogans valgkampagne for at få en aftale som den, vi havde med Gaddafi, »som vi senere slagtede som en hund«, og efterlod os med det problem, vi har nu. General Kujat sagde, at aftalen ikke vil fungere; »nøglen er at standse krigen«. Udenrigsminister Frank-Walter Steinmeiers diplomati er vigtigt, »men nøglen er at få USA til at sætte sig sammen med Rusland for en gennemføre et fælles mål«.

Kujat var enig med Gehrcke i, at Tyrkiet er »indirekte involveret« i opbakningen til ISIS. Siden USA-Erdogan-aftalen bomber Tyrkiet ikke ISIS i Syrien, men kurderne (som var en urokkelig partisan imod ISIS). Russerne blev beskyldt for kun at bombe de »moderate« oprørere og ikke ISIS, »hvad jeg ikke tror, er helt sandt«, men Tyrkiet?

General Kujat kritiserede uophørligt, at »vore politikere« ikke ser, at vi har en stor interesse i, at USA og Rusland og Europa samarbejder om at afslutte krigen. At nægte at samarbejde med Rusland med den falske påstand, at Putin kun støtter Assad, er forkert, sagde han. Vesten behøver ikke forhandle med Assad, »det vil Rusland gøre for os«. Gehrcke nævnte, at den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov har foreslået humanitære korridorer for at bringe humanitærhjælp ind. General Kujat tilføjede, at han håber, vi vil arbejde sammen med Rusland og FN om fælles forholdsregler. Det er totalt elfenbenstårnstankegang at gøre alting afhængigt af spørgsmålet om Assad.

Kujat beklagede manglen på ledere, der har de tidligere kanslere Willy Brandts og Helmut Schmidts »fremsynethed«. Obama begik en stor fejltagelse, da han hævdede, at USA ikke vil forhandle med en »regional magt« som Rusland. Gehrcke opfordrede indtrængende Merkel til at rejse til Washington; og han tilføjede, »Hvis ISIS vinder, frygter jeg en verdenskrig«.

Fattigdom og sult i Obamas Wall Street-regerede USA

26. oktober 2015 – American Academy of Pediatrics (AAP) (Det amerikanske akademi for børnesygdomme) har tilføjet to spørgsmål til deres patienters familier i akademiets retningslinjer til sine læger:

»Inden for det seneste år, har De været bekymret for, om Deres mad ville slippe op, før De får penge til at købe mere?«

»Inden for det seneste år, slap den mad, De købte, op, og havde De ikke penge til at købe mere?«

Denne anbefaling til sine læger skrev AAP efter udgivelsen af rapporten fra Rådet for Lokalsamfundets Børnelægers Fødevarekomite, med titlen »Fremme af Sikkerhed for Fødevareforsyning for Alle Børn«. Baseret på komiteens undersøgelse af data fra 2007-2014 konkluderede rapporten, at »16 millioner børn (21 %) lever i husstande, hvor der ikke er permanent adgang til tilstrækkelig mad«, og opsummerede de indlysende konsekvenser af denne mangel på mad:

»Efter at tage multiple risikofaktorer i betragtning har børn, der lever i husstande, hvor madforsyningen er usikker, selv på laveste niveau, større sandsynlighed for at blive syge, være længere tid om at komme sig efter sygdom, og være hyppigere indlagt på hospital. Mangel på tilstrækkelige og passende fødeemner kan nedsætte et barns evne til at koncentrere sig og klare sig godt i skolen og er forbundet med højere niveauer af adfærdsmæssige og følelsesmæssige problemer fra børnehaveklassetrinet og frem til ungdomsklassetrinet. Fødevareusikkerhed kan ramme børn i et hvilket som helst lokalsamfund, ikke kun i traditionelt underforsynede

lokalsamfund ... «

Efter syv år med Barack Obama som præsident, efter otte år med George W. Bush, er enhver statistik, man vælger for at undersøge amerikanernes levevilkår, rædselsvækkende.

San Francisco Chronicle rapporterede f.eks., at en fjerdedel, 25 %, af amerikanske mænd lever i eller nær fattigdom. Det er 26,5 millioner mænd. Men blandt unge amerikanske mænd i aldersgruppen 18-34, der drives ud i denne tilstand, stiger andelen imidlertid til en tredjedel. Som forfatteren Andrew Yarrow skrev, »i en økonomi, hvor lønninger er stagneret eller faldet, og middelhusstandsindkomsten ikke er højere i dag, end den var for 25 år siden, er det vigtigt at huske, at fattigdoms- og nær-fattigdomsindkomster går på tværs af alle race-, køns- og aldersskel.«

Lawrence Davidson, historieprofessor ved West Chester Universitetet i West Chester, Pennsylvania, skrev den 11. oktober, at 6,8 % af det amerikanske folk, henved 22 mio. mænd, kvinder og børn, forsøger at overleve på en indkomstkategori, der identificeres som »dyb fattigdom«, en tilstand, der måles som 50 % eller mindre af fattigdomsgrænsen. »På dette niveau hersker der håbløshed, og menneskers daglige mål er blot at holde sig i live ... Dette er et temmelig chokerende tal i et land, der af de fleste regnes for at være det rigeste land på Jorden«, skrev han.

Den nyligt udkomne bog, '2 dollars om dagen: At leve af næsten ingenting i Amerika', tager sagen op om de næsten 1,5 mio. amerikanske husstande, der næsten ikke har nogen pengeindkomst overhovedet. Dette tal er stigende og er næsten fordoblet siden 1996, da loven om velfærds-»reformen« blev vedtaget.

Senator i Den amerikanske Kongres Mike Gravel fordømmer Obamas dronekrige

20. oktober 2015 – Senator til Den amerikanske Kongres, Mike Gravel fra delstaten Alaska (1969-1981), har fordømt Obamaregeringens politik med at dræbe civile og tilfældige tilskuere gennem »Dronekrige, der er planlagt under møder, der har en meget præcis og omhyggeligt detaljeret kommandostruktur«, som involverer CIA-chef John Brennan og andre, men som sluttelig falder tilbage på præsident Obama personligt.

*I juni 1971 var senator Gravel den eneste, der var modig nok til at oplæse »Pentagon-papirerne«, Daniel Ellsbergs afsløring af de løgne, som man fortalte den amerikanske offentlighed for at skjule Vietnamkrigens fiasko, i Kongressen, hvorved papirerne indgik i Kongressens protokol. På det tidspunkt, hvor senator Gravel afslørede løgnene om Vietnamkrigen, var både **New York Times** og **Washington Post** gennem en retskendelse blevet forbudt at offentliggøre dokumenterne, og Ellsberg var blevet truet med retsforfølgelse og fængsling. I dag eksisterer der intet retsligt forbud mod offentliggørelse af »Drone-papirerne«, men de store aviser har nægtet at dække historien.*

Følgende pressemeddelelse blev overgivet til LaRouchePAC af senator til USA's

Kongres Mike Gravel (1969-1981):

Websiden *The Intercepts* »[The Drone Papers](#)« giver detaljerede oplysninger om, hvordan det amerikanske, militære mordprogram fungerer i Afghanistan, Yemen og Somalia, i morderiske detaljer. »Dronepapirerne«, der er afsløret af endnu en 'Edward Snowden', vinder nu opmærksomhed internt i USA, på trods af de store mediers mørklægning, med dækning, der fremkommer i *Mother Jones*, *WIRED* magazine, *Small Wars Journal* og *Lawfare*, samt med britisk dækning i *The Guardian* og med dækning i irske aviser.

Dækningen i *Mother Jones* havde overskriften »[A Massive National Security Leak Just Blew the Lid off Obamas Drone War](#)« (Et massivt sikkerhedslæk har netop blæst låget af Obamas Dronekrige). Den citerer *The Intercepts* unavngivne whistleblower, »Denne oprørende eksplosion af overvågningslister – af at overvåge personer og inddele dem på hylder og i bunker på lister, at tildele dem numre, tildele dem 'baseball cards' ('røde kort?'), tildele dem dødsdomme uden varsel, på en verdensomspændende slagmark – dette var, fra allerførste færd, forkert.«

Historien bemærker, at Amnesty International har krævet en omgående Kongresundersøgelse af hele droneprogrammet med det argument, at de netop lækkede papirer »rejser alvorlige bekymringer om, hvorvidt USA systematisk har krænket International Lov, inklusive gennem at klassificere ikke-identificerede personer som 'soldater' for at retfærdiggøre deres drab«. Der eksisterer nu officielle, amerikanske, militære dokumenter, siger artiklen, der i detaljer beskriver omfanget af massedrabsprogrammet (mellem januar 2012 og februar 2013 blev f.eks. 200 mennesker dræbt under droneangreb i det nordøstlige Afghanistan, alt imens der kun var opført 35 navne på drabslisten). *Mother Jones*-historien satte også fokus på den kendsgerning, at, i nogle tilfælde, har præsident Obama underskrevet drabsordre, der ikke engang identificerede

specifikke mål, men som bemyndigede droneangreb baseret på iagttagede adfærdsmønstre hos grupper af personer.

The Guardian satte fokus på den kendsgerning, at præsident Obama har løjet med sine påstande om, at hans droneprogram kræver »nær-vished« for, at der ikke vil forekomme civile ofre. Ifølge Bureau of Investigative Journalism er næsten 1.000 civile blevet dræbt under 421 droneangreb i Pakistan siden 2004, herunder skønsmæssigt 200 børn. Og dog opregner droneprogrammets lister alle uidentificerede civile, der er dræbt i kamp, som terrorister for at mørklægge den kendsgerning, at, i mange områder, hvor droneprogrammet opererer, er 90 % af de dræbte personer ikke de godkendte mål.

Under mit første møde med Barack Obama, under den første debat mellem demokratiske kandidater til præsidentnomineringen i 2008 i South Carolina i 2007, satte jeg spørgsmålstegn ved Obamas helligelse til anvendelsen af dødbringende magt for at eliminere terrorister, efter at Barack Obama havde erklæret, at »Der er ingen modsætning mellem, at vi anvender vores militær, og i visse tilfælde i dødbringende form, for at eliminere terrorister, og opbygning af alliancer i hele verden ... ', hvormed han refererede til Iran og den mulige støtte til Israel, hvis landet blev truet. Obama var noget forlegen over at have skabt denne forbindelse. Idet han passerede forbi mig efter debattens afslutning, talte han vredt til mig, 'Hvem er du, Gravel, at du stiller spørgsmålstegn ved min moralitet i brugen af atommissiler i et Førsteangreb?' Så satte jeg virkelig spørgsmålstegn ved hans moralitet. I dag peger jeg på Obamas åbenlyse immoralitet i anvendelsen af Droneangreb mod uskyldige tilskuere til angreb med dronemissiler.

Leder, 27. oktober 2015: Ruslands og Kinas verdenslederskab er afgørende nu, hvor Det britiske Imperium står for fald

En nyligt deklassificeret rapport fra 1990, der blev udfærdiget af Præsidentens Efterretnings-Råd (eng.: PFIAB) viste, at truslen om en atomkrig i 1983, ud fra et sovjetisk perspektiv, var blevet drastisk undervurderet af den amerikanske efterretningstjeneste, hvilket skabte en meget reel fare for atomkrig på daværende tidspunkt. Lyndon LaRouche henviste til denne rapport som værende en afgørende markør for det amerikanske lederskabs forfald efter dette tidspunkt, baseret på LaRouches eget kendskab til den situation, som rapporten omhandler – selv om der ikke blev henvist til disse kendsgerninger i selve PFIAB-rapporten.

Kendsgerningen er, at daværende præsident Ronald Reagan den 23. marts 1983 havde vedtaget det forslag, som LaRouche havde udarbejdet, om et fælles udviklingsprojekt mellem USA og Sovjetunionen om at bygge et rumbaseret, anti-missilsystem, baseret på nye, videnskabelige principper (partikelstråle- og laserstrålesystemer), som ville have gjort en ende på den ekstreme fare, der hidrørte fra politikken med »Gensidigt Garanteret Ødelæggelse« (Mutually Assured Destruction, MAD), en politik, der er baseret på at fastholde verden opdelt i Øst og Vest, og hvor begge sider retter massive arsenaler af atomvåben, der kan udløses ved mindste varsel, mod hinanden.

Mordforsøget på Ronald Reagan, der blev udført af en bekendt

af Bush-familien kort tid efter Reagans indsættelse, havde nær afsluttet dette historiske samarbejde mellem Reagan og LaRouche, men Reagan overlevede og annoncerede programmet under navnet Strategic Defense Initiative (SDI) (Strategisk Forsvarsinitiativ). Men britiske interesser i både USSR og USA saboterede indsatsen – en proces, der reflekteres i PFIAB's indrømmelse af efterretningsfiaskoen fra 1983 vedr. truslen om atomkrig.

Siden denne sabotage af SDI og Reagans erstatning med den forræderiske Bush-familie i tre embedsperioder og Obama i to perioder, har der i USA været et udtalt forfald ned i økonomisk og strategisk vanvid, der har muliggjort Wall Streets og City of Londons bankinteressers dominans over regeringen, og som har lanceret den ene krig efter den anden i kolonialistisk stil over hele planeten og drevet den vestlige verden ud i kaos, som det nu reflekteres i flygtningekatastrofen i Sydvestasien og Europa.

SE »den fulde historie om SDI«

Med skabelsen af BRIKS og dettes nye finansinstitutioner, der er helliget international infrastrukturudvikling, samt præsident Putins fremragende flankeoperation i Syrien, er verden nu i en position, hvor Det britiske Imperium langt om længe kan blive stedt til hvile. Obama, og Hillary Clinton (der underkastede sig Obamas ondskab), er blevet afsløret som støtter af terrorisme med det formål at opnå »regimeskift« over for nationer, der nægter at underkaste sig, og som beskyttere af de morderiske finansfyrster på Wall Street ved at afvise den nødvendige genindførelse af Glass-Steagall, der skal underkaste Wall Street en konkursbehandling.

De interventioner, som talsfolk fra LaRouchePAC i løbet af de seneste uger på Manhattan og andre steder i hele USA har gennemført, har fået repræsentanter fra Imperiet til at søge dækning med den voksende bevidsthed om sandheden af deres forbrydelser, der er blevet offentligt udtalt og har ødelagt

deres evne til at hjernevaske og tvinge godtroende amerikanere. Tiden er inde til at lukke Wall Street ned, fjerne Obama og til, at solen endeligt må gå ned over Det britiske Imperium.

Se: En kort gennemgang af historien om LaRouches Strategiske Forsvarsinitiativ, fra LPAC (Jeff Steinberg)

<https://www.youtube.com/watch?v=r0pVhtVdS7A>

Putin i Valdai-klubben om krig og fred

22. oktober 2015 – Emnet for dette års konference i Valdai Debatklubben i Sotji, Rusland, hvis hovedtale blev holdt af Putin, er »Samfund mellem krig og fred: At overvinde konfliktens logik i morgendagens verden«.

På podiet sammen med Putin var Reagans ambassadør til Moskva, Jack Matlock, fhv. tjekkisk præsident Vaclav Klaus og formand for det iranske Majlis, Ali Larijani. De talte hver især til forsamlingen, men deres bemærkninger er endnu ikke tilgængelige.

Deres tilstedeværelse forbinder Valdai-begivenheden med mødet i Wien i dag mellem udenrigsministrene fra USA, Rusland, Tyrkiet og Saudi Arabien. EIR's kilder siger, at Kerry og Lavrov havde været tilbøjelige til at invitere Iran til mødet, men besluttede ikke at gøre det, indtil visse interne uenigheder med Iran er løst. De drøftede også at invitere Jordan og Egypten, der er ledende sunni-magter – som også Tyrkiet er det – men som støtter den russiske mission imod terrorisme i Syrien. Egyptens støtte til missionen har været åben og udtrykkelig lige fra første færd. Jordans støtte er stiltiende, men velkendt.

Putins åbningstale er kun delvist blevet offentliggjort på engelsk. I de indledende afsnit advarede han imod »konceptet om det såkaldte afvæbnende førsteangreb« og sagde, at der sikkert var nogen, der led under

»den illusion, at den ene parts sejr i en global konflikt igen var mulig – uden uafvendelige, uacceptable, som eksperterne siger det, konsekvenser for vinderen, hvis der da er én ... Tærsklen for anvendelse af magt er blevet mærkbart lavere.«

Senere spurgte han,

»Hvorfor er det, at indsatsen fra lad os sige vore amerikanske partnere og deres allierede i deres kamp mod Islamisk Stat ikke har produceret nogen mærkbare resultater? Dette er tydeligvis ikke et spørgsmål om mangel på militærudstyr eller potentiale. USA har tydeligvis et enormt potentiale, det største, militære potentiale i verden, men at snyde er aldrig let. Man erklærer krig mod terrorister og prøver samtidigt at bruge nogle af dem til at arrangere brikkerne på det mellemøstlige bræt i sin egen interesse, som man har lyst til.«

COP21: Udviklingslande og Kina siger til klimakonference: »Det er ligesom apartheid«

20. oktober 2015 – Nozipho Joyce Mxakato-Diseko, Sydafrikas delegerede til et møde i Tyskland for at forberede det endelige udkast til COP21-Folkemordskonferencen i Paris i december, sagde til konferencen: »Det er ligesom apartheid. Vi befinder os i en position, hvor vi essentielt set er holdt udenfor«, og sagde, at de fattiges synspunkter var blevet ignoreret, rapporterer de sydafrikanske aviser *Mail* og *Guardian*. Mxakato-Diseko talte på vegne af det tidligere G77 og Kina, der nu refereres til som »hovedgruppen af 130 udviklingsnationer og Kina« (Reuters), og som Sydafrika i øjeblikket er formand for.

Reuters tilføjer, at »den sidste uges forhandlinger om udkastets ordlyd, der begyndte i Tyskland i mandags, fik en stormfuld begyndelse med udviklingsnationer, der sagde, at deres krav var blevet udeladt fra det nedskalerede 20-siders udkast«. Det drejer sig om krav, der omfatter bestemmelser, som man tidligere har indgået aftale om, om finansiel støtte til omkostningerne for programmet til fattige nationer, økonomier og også om at fastholde de udviklede nationers ansvarlighed – bestemmelser, der i praksis kunne sabotere gennemførelsen af enhver aftale.

Lederen af USA's delegation Trigg Talley sagde, at den næste tekst kunne fungere som grundlag for forhandlinger, rapporterer Reuters. »Dette dokument indeholder mange ting, som de fleste parter ikke er enige i«, sagde han. Rige nationer ønsker at sikre, at fremvoksende økonomier vil forpligte sig til handling.

Ifølge Reuters: »Udviklingsnationerne vandt et krav i mandags om, at de kunne genindsætte nationale krav i teksten, hvilken skabte frygt hos nogle for, at den igen kunne blive uhåndterlig. Den forrige version kom op på 80 sider.« Med andre ord, så ønsker folkemordstilhængerne ikke, at de farvede skal svare igen.

FN's generalsekretær Ban Ki-moon var på folkemordssiden: »Der er ingen tid at spille«, sagde han til en nyhedskonference i Slovakiet. »Det har været ganske frustrerende at se forhandlere kun forhandle ud fra deres meget snævre nationale perspektiver. Dette er ikke et nationalt spørgsmål, men et globalt spørgsmål.«

Tyskland kan skabe historie: Afgørelsen om krig og fred. Af Helga Zepp-LaRouche

25. oktober 2015 – I den nuværende, historiske fase, i hvilken så godt som alle antagelser om samfundet, der regnes for at være sikre, bliver forældede, og hvor alle fornemmer, at det handler om de helt store spørgsmål om krig og fred, om at være eller ikke være og om en nedstyrtning i kaos eller en ny, klassisk renæssance, hører Tyskland til de få aktører på verdenspolitikens store scene, der kan være med til at afgøre, hvilken af de to alternativer, der bliver virkelighed. Således tænker foreløbig kun ganske få mennesker i Tyskland, hvad der imidlertid ikke forklejner sandhedsindholdet i denne erklæring. Naturligvis er Kinas verdenshistoriske rolle mere selvfølgelig; med Xi Jinpings »win-win«-perspektiv om den

globale opbygning af Den nye Silkevej har det sat en fuldstændig ny model for udenrigspolitiske relationer på dagsordenen, der, for første gang i historien, viser en måde, hvorpå den katastrofale geopolitik, som allerede har ført til to verdenskrige i det 20. århundrede, kan overvindes gennem gensidigt samarbejde til gensidig fordel. Og ligeså selvfølgelig er Ruslands rolle, der, med sit strategiske partnerskab med Kina og ligeledes med sin militære flanker i Syrien, har skabt en ny magtkonstellation i verden, der tydeliggør, hvor hult Obamaregeringens unipolære krav i mellemtiden er blevet. Præsident Putin har netop, i sin tale ved årets møde i Valdai-klubben, med temaet »krig og fred« understreget den fare, der eksisterer, hvis USA forsøger at bruge det amerikanske antiballistiske missilforsvarssystem i Østeuropa til et førsteangreb, der angiveligt skulle sætte en modstanders våben ud af spillet med moderne, nukleare højpræcisionsvåben, for således at kunne ændre den strategiske balance til egen fordel og påtvinge hele verden sin vilje, alt imens en sådan handling kun kan føre til en garanteret, gensidig udslettelse. Efter den succesrige atomaftale med Iran kan påskuddet om en angivelig trussel, der skulle komme fra iranske raketter, ikke mere opretholdes, alt imens denne trussel i virkeligheden aldrig har eksisteret. Til hvilket formål opretholdes da missilforsvarssystemet fortsat?

Putin, hvis egne militæroperationer i Syrien imod ISIS og andre diverse oprørere skrider succesrigt fremad, påpegede samtidigt årsagen til den til sammenligning fejlslagne, amerikanske militæroperation i regionen. Det skyldes netop en uopløselig modsigelse mellem på den ene side at ville skride ind over for terrorister, og så samtidigt bevæbne dem for, ved hjælp af disse, at styrte legitime regeringer. Man bør under ingen omstændigheder gå glip af den kosteligt ironiske behandling af samme tema om den forvirrende amerikanske politik over for terrorismen i Mellemøsten, i den seneste udgave af satireprogrammet »Die Anstalt« med henvisning til den rørstrømske udsendelse »Herzblatt«

(<http://www.zdf.de/ZDFmediathek#/beitrag/video/2583744/Herzblatt>).

Og naturligvis påhviler det selve den amerikanske befolkning – den måske vigtigste aktør på den nævnte verdensscene – at sætte en stopper for og straffe de permanente overtrædelser af den internationale folkeret, der desværre er blevet reglen gennem fortsættelsen af den neokonservative politik fra Bush/Cheney-tiden og frem til den nuværende Obamaregering. Det handler om krigene i Sydvestasien, der byggede på løgne, og frem til droneangreb imod formentlige terrorister, uden nogen som helst korrekt retsproces, eller de berømte »kollaterale skader«, der, iflg. afsløringer fra den seneste whistleblower på websiden *The Intercept*, for op til 90 % 's vedkommende har ramt uskyldige civilister.

Den undersøgelse i den amerikanske kongres, som flere organisationer kræver som en bydende nødvendighed, kunne meget hurtigt føre til, at præsident Obama stilles for en rigsret; Obama, der iflg. de offentliggjorte dokumenter hver tirsdag personligt sammensatte dødslisten. Det stormløb af flygtninge mod Europa, og frem for alt til Tyskland, er resultatet af disse krige og droneangrebene, der snarere har fremmet end inddæmnet ISIS' fremmarch.

Historien har imidlertid på en særlig måde, netop på grund af flygtningekrisen, spillet den afgørende bold hen til Tyskland. Beredvilligheden til at hjælpe i betragtning af de mange fortvivlede menneskers nødsituation er fortsat stor hos et stort flertal af befolkningen. Men allersenest siden guillotinen, der demonstrativt blev medbragt til en demonstration, de, iflg. Forbundskriminalpolitiets oplysninger, omkring 500 overfald på flygtningehjem i år og mordforsøget på overborgmesterkandidaten fra Köln, Henriette Reker, er det også tydeligt, at grænselinjen mellem de »bekymrede borgere« og den rene ekstremisme, der ikke står tilbage for selv voldshandlinger, er overskredet. Det truer med at gøre det til sandhed, som Putin for mange måneder siden

advarede om, da han profeterede, at Vestens støtte til nazistiske organisationer i Ukraine ville føre til en udbredelse af sådanne organisationer i mange europæiske stater. Den ulykkelige situation for flygtninge i Slovenien, i hvilken mennesker i disse dage uden tøj, der passer til klimaet, gennes sammen som storforbrydere af fuldstændigt overdrevne sikkerhedsstyrker, uden at dette i mindste måde ville føre til, at trængslen stilnede af, er blot den øjeblikkelige registrering af en tragedie, der – hvis der ikke findes en løsning på et andet plan – inden for kort tid vil føre til en eskalering af situationen i hele Europa, for enden af hvilken kunne findes kaos og borgerkrig.

Der er en løsning på denne krise, men den kræver, at en hel række af fejlagtige aksiomatiske antagelser i de forgangne årtier i Vestens politik, og i Tysklands politik i særdeleshed, må korrigeres.

Den første, selvfølgelige konsekvens må være den omgående afslutning af krige under falske påskud. Tyskland har gjort sig til medskyldig i ikke alene den totale udspionering af egne borgere i samarbejde mellem BND og NSA, i den bevidste handling at stille militærbasen Ramstein til rådighed for droneangreb i Sydvestasien og en stiltiende og delvist eksplicitte støtte til Washingtons og Londons unipolære politik. Kun Tysklands ikke-deltagelse i krigene imod Irak under regeringen Schröder og imod Libyen under Merkel/Westerwelle har i det mindste reddet en lille del af landets ære.

Tyskland har på samme måde gjort sig til medskyldig, idet det i årtier har bidraget til IMF's og Verdensbankens betingelsespolitik over for udviklingslandene, som har forhindret enhver form for virkelig udvikling til fordel for et gældsregime, der udelukkende kom det Britiske Imperiums finanssektors profitinteresser til gode, og for hvilket begrebet »globalisering« blot er et andet udtryk. Når millioner af flygtninge i dag ikke alene flygter fra krige på

basis af løgne, men også fra fattigdom og sygdom – de såkaldte »økonomiske flygtninge« (»bekvemmelighedsflygtninge«) fra Balkan, fra Sydeuropa og fra Afrika – så er dette konsekvensen af denne politik.

Så længe Tyskland holder fast ved den samme monetarisme, der også er rettet mod Europa, med Schäubles »Sorte Nul«, dvs., at, for at tilgodese det hjernesvind, der hedder et balancerende husholdningsbudget, må der skæres ned på daginstitutioner for børn, gymnastiksale, uddannelsesprogrammer, pensioner osv., for at forsørge flygtningene, og som går hånd i hånd med den brutale »nøjsomhedspolitik« over for Grækenland og hele Sydeuropa, så længe vil de sociale spændinger i Tyskland og i hele Europa vokse, til de eksploderer.

Og der findes en yderligere, dårlig, populær vane, som Tyskland må skille sig af med, hvis vi ønsker at finde en løsning på denne krise: Vi må smide den grønne ideologi over bord. Den forestilling, at vi kan spise de såkaldte udviklingslande af med »vedvarende, passende« udvikling – altså slutteligt slet ingen udvikling – og samtidigt kan bygge nye »Limes«-mure op omkring »Bastionen Europa«, må opgives. Vi må have reelle udviklings- og opbygningsprogrammer for Afrika, Sydvestasien og den sydlige hemisfære, som overvinder fattigdommen og underudviklingen. De gennem videnskab og kunst opdagede, universelt gyldige principper kaldes universelle, fordi de også gælder i udviklingslandene.

Om menneskeheden kan mestre de nuværende udfordringer vil afhænge af, om vi virkeliggør et nyt paradigme, som i kulturenes og civilisationernes mangfoldighed aktualiserer de højeste udformninger af det, som menneskehedens universalhistorie hidtil har frembragt. Og kun, hvis det lykkes os at bringe en dialog i stand mellem repræsentanterne for disse forskellige kulturers højeste perioder, vil vi i rette tid kunne imødegå den indskrænkede bogholdermentalitet og tåbernes enfoldighed med den storslåede idé om

folkeforståelse og en forenet menneskehed.

Hvis Tyskland ville sige, at vi forlanger, at disse krige ophører, at en reel udviklingspolitik i fællesskab med BRIKS-staterne om opbygning af Verdenslandbroen kommer på dagsordenen, vi integrerer på kort sigt flygtningene, men vi udvikler deres hjemlande gennem opbygningen af den Nye Silkevej, vi husker vor egen klassiske højkultur og indleder en dialog mellem kulturer med de andre kulturers storhedstid – så kan vi tyskere skabe historie.

Jeg er optimistisk, hvad det angår.

RADIO SCHILLER den 26. oktober 2015: Ønskes: et nyt lederskab for USA

Med næstformand Michelle Rasmussen

Leder, 19. oktober 2015: USA: Obama kan og skal afsættes i denne uge

LPAC Fredags-webcast, 16. oktober 2015: De lækede 'Dronepapirer': Brug chancen til at katalysere et presserende nødvendigt oprør, hvis vi skal redde USA. v/Jeffrey Steinberg

LPAC Fredags-webcast 23. oktober 2015

[Link til the Drone Papers\(på engelsk\)](#)

Leder: USA: En revolution finder sted i dette land

22. oktober 2015 – En revolution finder sted i dette land. Det kan læses ud af de markante ændringer under de successive ugentlige lørdagsdialoger på Manhattan med Lyndon LaRouche, der i realiteten er spydhovedet for det hele, og som LaRouche indledte for kun et år siden, da han begyndte Manhattan-processen. Mødet sidste lørdag 17. oktober fremviste en hidtil uset intellektuel dynamik hos stort set alle talerne på Manhattan-mødet. De første, indledende rapporter fra onsdagens Aktionsdag i Washington D.C. viser, at vælgere og aktivister fra hele Østkysten tilslutter sig LaRouchePAC-delegationer til Kongressen i stadig større antal, og at vælgere, der bliver hjemme, udøver større pres end nogen sinde – pr. telefon – for at kræve Obamas fjernelse fra embedet og for at kræve, at den amerikanske regering lukker Wall Street ned.

Hvad vigtigere er: de fleste af de aktivister, der kom til Washington, deltog aktivt i uddannelsen af deres kongresmedlemmer – OG gjorde det effektivt.

En faktor, der har givet denne revolution et vigtigt skub fremad, har været den svindelagtige, såkaldte demokratiske »debat« den 13. okt., sammen med LaRouches omgående fordømmelse af samme – hvilket faktisk gik forud for selve debatten. Som LaRouche, i en erklæring den 20. okt., bemærkede, så blev han nærmest helt på en nat, da han omgående fordømte denne såkaldte debat som en stinkende farce og en svindel. Hele denne proces – den såkaldte debat og LaRouches omgående og dødeligt præcise svar – udløste en form for selvrealisation blandt mange amerikanere, der pludselig forstod, at det stadigt dalende niveau af intellekt og moralitet, der

demonstreres af den »praktiske« manden-på-gaden og hans nyheds- og underholdningsmedier, ikke førte nogen vegne hen, undtagen til døden. Og at den radikalt modsatte standard, der længe er blevet forfægtet af LaRouche, i virkeligheden er deres eneste redning – hvilket det også er.

Under forløbet af Hillary Clintons høring i dag for Husets Benghazi-komite var flere af spørgsmålene en nøjagtig gentagelse af det, LaRouche har sagt. Hun blev afsløret i, at hun udmærket forstod og skrev, at angrebet på den diplomatiske mission i Benghazi var en terrormission af al-Qaeda, alt imens hun samtidig fastholdt den løgn, at missionen var udtryk for en protest mod en video. »Jeg tror, De kendte sandheden«, sagde kongresmedlem Jordan fra Ohio.

Hun blev konfronteret med den kendsgerning, at en amerikansk embedsmand mødtes med en lokal al-Qaeda-leder (fra Ansar el-Sharia, der angiveligt skulle yde sikkerhed til den amerikanske mission) kort tid før angrebet.

Det nærmeste, nogen kom til at konfrontere Hillary direkte med den kendsgerning, at hun gik med på Obamas ordre om at lyve, som det dokumenteres af Ed Klein i bogen *Blood Feud* og bekræftes og uddybes af LaRouche, var et kvindeligt kongresmedlem, der spurgte Hillary, om hun havde talt med Obama aftenen for angrebet. Hillary bekræftede, at det havde hun, men nægtede at besvare det følgende spørgsmål: »Hvad sagde han til Dem?«

Dette bekræfter, hvad LaRouche har sagt – dette ville fremme den revolution, der er i gang i USA.

I mellemtiden, som LaRouche også har sagt, så arbejder de medlemmer af Barack Obamas regering, der i realiteten er de ledende regeringsmedlemmer, uden om ham og ignorerer ham faktisk, for at forhindre den krig, som Obama har forsøgt at lancere. Udenrigsminister Kerry skal mødes fredag med den russiske udenrigsminister Lavrov, samt den tyrkiske og

saudiske udenrigsminister. I dag talte præsident Putin til Valdai Debatgruppen i Sotji, Rusland, hvor han sad på podiet sammen med fhv. amerikansk ambassadør til Moskva, Jack Matlock, formanden for det iranske Majlis, Ali Larijani, samt fhv. tjekkisk præsident Vaclav Klaus. Der er grund til at forbinde disse to udviklinger.

Obama kan fjernes nu, og han må fjernes.

I sin erklæring fra 20. okt. sagde LaRouche:

»Den enkle sandhed er, at en ærlig vurdering af det katastrofale kollaps af reel produktivitet i den amerikanske økonomi er, at et stort og stadigt voksende flertal af vore medborgere står over for at miste deres arbejde, sult, sammenbrud af den almene sundhedssektor, ødelæggelsen af uddannelsessystemet og en generel opløsning af basal infrastruktur.«

Nylige statistikker, som det rapporteres af Administrationen for Social Sikkerhed (i USA, folkepensioner, invalidepensioner m.m., -red.), viser, at, alt imens det statslige fattigdomsniveau for en familie på fem ligger på 28.410 dollars om året, så har næsten 40 % af alle amerikanske arbejdere ikke engang en indtægt på 20.000 dollars om året. Der er 7,9 mio. amerikanere i den arbejdsdygtige alder, der er »officielt arbejdsløse«, og yderligere 94,7 mio., der anses for ikke at være en del af arbejdsstyrken, som vi har rapporteret – kombiner de to tal, og man får et tal på 102,6 mio. amerikanere i den arbejdsdygtige alder, der ikke har noget arbejde. »Som nation er vi ruinerede, og de fleste af os lever fra løncheck til løncheck«, skrev en bidragyder til Zero Hedge-websiden. Det skønnes at koste 50.000 dollars om året at forsørge en middelklassefamilie på fire, og dog har 71 % af alle arbejdere mindre end det, hvilket gør det umuligt for en familie at overleve med kun en forsørger.

LaRouche kræver en nedlukning af Wall Street under Glass-

Steagall og udstedelse af

»statskredit til genoplivelse af den produktive økonomi gennem anlægsinvesteringer i infrastruktur og andre vitale programmer«.

Samtidig refererede Putin i dag, i sin Valdai-tale – i en passende sammenhæng med Obamas krigspolitik, som han fordømte – til flygtningekrisen i Europa og sagde:

»Desværre hører vi ordene krig og konflikt stadig hyppigere, når vi taler om relationer mellem folk fra forskellige kulturer, religioner og etnicitet. I dag forsøger hundrede tusinder af migranter at integrere sig i et andet samfund, uden en profession og uden noget som helst kendskab til sprog, tradition og kultur i de lande, de flytter til.«

Det eneste svar kommer fra Helga Zepp-LaRouche, som hun udtrykker det i sin artikel fra 20. september, **»Flygtningekrisen kan kun løses gennem et fundamentalt skift i den økonomiske politik«.**

Hun indleder med de inciterende ord:

»I disse, verdenspolitikens stormfulde dage, ser vi to, grundlæggende forskellige typer af politiske og finanspolitiske beslutningstagere: de, der ud fra et optimistisk menneskesyn fremlægger en klar vision for menneskehedens fremtid, og de, hvis kræmmersjæl slet ikke lader nogen plads tilbage til noget som helst menneskesyn, men kun med tilbagevirkende kraft søger at opretholde deres magt og gæld fra fortiden, selv om disse for længst er ophørt med at være erholdelige. I de dramatiske ændringer, der vil finde sted i de kommende uger, vil vi kun kunne løse de problemer, vi står overfor, hvis det lykkes at vinde de europæiske nationer og USA for det nye paradigme, som BRIKS-nationernes økonomiske politik og Kinas »win-win«-politik med den Nye Silkevej repræsenterer.«

LPAC Fredags-webcast 23. oktober 2015: Benghazi-høring med Hillary Clinton. Implikationerne af 'Dronepapirerne'. v/ Jeffrey Steinberg m.fl.

Jeffrey Steinberg og Matthew Ogden gennemgår intrigerne bag torsdagens Benghazi-høring med Hillary Clinton og den fortsatte uenighed og implikationerne af offentliggørelsen af Intercepts »Dronepapirer«. ... American Civil Liberty Union har krævet officielle Kongresundersøgelser, især af de utallige civile, der er blevet dræbt som en del af dette program – dette målrettede dræberprogram – der alle er klassificeret under fjendtlig kæmperstatus til trods for det faktum, at der ikke engang er nogen, der kender identiteten af det store flertal af disse mennesker, der blev dræbt.

Jeffrey Steinberg and Matthew Ogden reviewed the machinations behind Thursday's Benghazi hearing with Hillary Clinton and the continued fall out and implications of the publication of the Intercept's "The Drone Papers."

MATTHEW OGDEN: Good evening. It's October 23, 2015. My name is Matthew Ogden, and I would like to welcome you to our weekly broadcast here of the LaRouche PAC Friday night webcast. I'm joined in the studio tonight by Jeffrey Steinberg

from *Executive Intelligence Review*, and we're here to deliver the message that Mr. LaRouche had to deliver when we met with him earlier this morning; only a matter of hours ago. Now, last week, for those of you who watched this broadcast, we discussed in depth the content of the so-called "Drone Papers," which were published by Glenn Greenwald's publication, *The Intercept*, along with Jeremy Scahill last week. And based on documents that were leaked or were provided to *The Intercept* by a whistleblower, a second Edward Snowden, from within the drone program itself. The content of those papers is horrifying, to say the least; but the implications of the release of the Drone Papers are continuing to resonate. And the effect is continuing to grow; especially as pertains to Barack Obama, who has presided over this policy during the extent of his entire Presidency. The ACLU has called for official Congressional investigations, especially into the innumerable number of civilians that have been killed as a part of this program – this targeted killing program – who are all classified under enemy combatant status, despite the fact nobody even knows the identities of the vast majority of these people who were killed. And there's also a press release that has been published and released by former Senator Mike Gravel and also former Democratic Presidential candidate from the 2008 Presidential primaries. This press release was published on the LaRouche PAC website, as well as *Executive Intelligence Review*, and is available. And again, Senator Gravel takes this directly to the point; that this is the murderous policy of the current President, President Barack Obama.

Now, this is what the subject of our institutional question is for this week; and we're going to begin by reading the text of that question, and then I'm going to ask Jeff to deliver Mr. LaRouche's response, plus a little bit more additional background. So, the question reads as follows: "Mr. LaRouche, some officials within the Obama administration believe that the drone program is key to fighting the war against global terrorism. Others believe that the program is a clear

violation of the US Constitution, and of international law. Please give us your assessment of the legal issues involved in the drone issue.”

JEFFREY STEINBERG: Thanks, Matt. As Matt said, we had a very extensive discussion with both Lyndon and Helga LaRouche earlier today; and I’ll get into some of the more legal issues that are on the table here, but I first want to just read you some things that are not quite verbatim quotes, but very clearly reflect the major thrust of Mr. LaRouche’s response to this question.

First, he said, were it not for the recent actions of Russian President Vladimir Putin, humanity as a whole may already have been lost. And this is clearly reflected in the British and Obama policies that came very close to triggering global conflagration, whether over the Ukraine situation or Syria. On the specific issues of the drone policy, what Mr. LaRouche said is if Obama is allowed to run loose, even on a reduced basis, it poses a grave danger to mankind. He gets by with murder; he’s a satanic figure, and he’s already been allowed to complete two terms in office. And furthermore, he is still killing people. The United States, under first Bush and now Obama, has become an unsafe nation with no competent leadership. Obama must be kicked out of office quickly, and Wall Street has to be shut down. If Wall Street is shut down, we can save the USA; but so long as Wall Street maintains its grip over the US economy, we’re doomed.

And Mr. LaRouche made direct reference to the personal aspects of President Obama, which he’s been identifying and actively discussing since the very early months of the Obama Presidency; precisely since April 11, 2009, when he delivered an international webcast and warned that the President had the personality of Emperor Nero. Someone, who had a severe narcissist disorder, and that this would pose a grave danger to the country and the world, if it went unchecked. Now, I think we briefly discussed last week, the fact that we know

that one of the defining influences on President Obama during his early formative years when he was a preteen, was his stepfather in Indonesia; who himself was a real killer. He was brought back from graduate studies in Hawaii to participate in the Suharto coup and the mass bloodletting that followed. And there was household brutality, both directed against Obama's mother and against young Barack Obama personally. These things have deep and enduring, scarring impact; and so much of the personality of the stepfather rubbed off on Obama. And we're seeing the consequences of that in this drone policy.

I call all of your attention to the fact that in 2012, two reporters – I believe from *Time* magazine – published a book-length account of the 2012 Presidential elections. The book was published in 2013. And what they recounted was a conversation that President Obama had with some senior White House aides; it was after one particular incident in his long line of drone killings, where Anwar al-Awlaki – a US citizen – was killed in Yemen in a drone strike. Now, one could debate al-Awlaki's role as a figure within al-Qaeda, and there are many things that could be said, but are not relevant to the topic here. The point is that an American citizen, by order of President Obama, was murdered in cold blood by a drone attack signed off on by the President; but as an American citizen, al-Awlaki was deprived of any due process. Now, mass murderers are subject to due process, to fair trials; but in this case, because he was on Obama's kill list, despite the fact that he was an American citizen, he was murdered. Several weeks later, his 16-year old son was murdered, along with yet another American citizen, in drone attacks in Yemen. And, while the administration claimed that the murder of the son was not intended, but was a consequence of targeting others, it remains the fact that at least three now – I'm sure many more – American citizens have been murdered overseas by President Obama.

So, in this incident that's recounted in the book by these

two *Time* magazine reporters, Obama is quoted telling one of his close aides – boasting in fact – that it “Turns out I’m really a quite good, effective, killer. I never thought that I was going to emerge as a great killer, but here I am.” In the ensuing two years since the book was published, to my knowledge there have been no attempts by the White House to deny the accuracy of those quotes. They’ve attempted to explain it away, and complain instead about the fact that there are too many leaks coming out of the inner circle, but nobody has outright said that that was not Obama’s statement, those were not his words. So, you’re dealing with somebody, who clearly has the pathology of a killer.

Now, a week and a half ago, the German Bundestag, soon after the release of the “Drone Papers,” held hearings in which they brought two American former drone pilots to testify, and those hearings were serious and substantial. And, yet, here we are, two weeks after the release of the “Drone Papers,” and there’s not been a public hearing; there has not been a word to speak of, from any members of Congress. We know that there’s pressure from ourselves, from groups like the ACLU, for some kind of congressional hearings, but the fact of the matter is, that the dis-functionality of the two political parties, and the dis-functionality of Congress as the result of that, has meant that President Obama has literally been able to get away with murder, and continues to do so, right up to this moment.

So, the fact of the matter is, that the drone program, as we’ve now been given a very in-depth window into it, through the House Intelligence Committee’s review of the Executive Branch procedures – of the various Obama guidelines on how to manage the drone program – we know that none of these things have actually worked; that this is a reckless, “Murder, Inc.” operation, that violates a 1975 ban, signed by President Gerald Ford, against assassination. And the fact that these assassinations are simply referred to as “targeted killings,” does nothing to mitigate the fact that President Obama has

been guilty of mass-murder. And there's an entire structure of government that is complicit in that process. And the guilt spreads beyond the U.S. borders, and becomes clearly another clear bit of evidence that President Obama has been, from the very outset and remains to this moment, a British agent. Mr. LaRouche pointed to the specific role of Valerie Jarrett as one of the key British agents within the Obama inner circle. But let's look a bit further at the testimony that was delivered before the German Bundestag. What one of the two drone pilots testified, was that there's an entire international network that has all been involved in working up the targeting information, and feeding in key data to facilitate the mass-murder operations that are carried out under this drone program. In particular, there is a working intelligence-sharing alliance, known as "Five Eyes." These are the national intelligence services, the technical intelligence services, of the United States – in this case, the National Security Agency – the services of Canada, Great Britain, Australia, and New Zealand. In other words, four countries: Great Britain, Canada, Australia, and New Zealand, which are not just simply members of the British Commonwealth, but are countries where Queen Elizabeth II *is the Sovereign*; where in each case, those countries are run by a privy council that is appointed by, and reports directly back to the British Monarchy, in this case Queen Elizabeth.

So, you have the United States and the British Monarchy participating as a single, seamless entity, in gathering the targeting data that has been used in this mass drone killing program which began right at the very outset of the Obama Presidency.

And, again, what we heard in the Bundestag testimony, and we're yet to see a moment of congressional hearings on this, up to this moment, is that those five agencies, with other assistance – the German Federal Intelligence Service (BND) was involved in this program as well. They've developed the

technique to use the GPS functions on cell phones to track down the exact locations of where a particular cell phone is, at any given moment, and in fact, the drone kill program targets *cell phones*, which have been “associated” with people on the kill list. But the ability to verify that the person holding that cell phone, at the moment, that the drone strike takes place, is the actual target, is something that doesn’t function. There’s very little evidence that there has been much consideration about whether or not they’re even going after the right targets.

So, in effect, we’re dealing with an even more out-of-control drone program, where all of the guidelines that were established by President Obama and the administration, at the very beginning, for how to conduct the drone warfare, fully implemented, it would not make any difference, from the standpoint that these are war crimes, and crimes against humanity, and represent instances of mass murder. The fact of the matter is, that even those limited guidelines – for example, if an individual can be captured and interrogated, rather than killed, that’s preferable – well, throw that out the window right away. There’s never been any effort, once you’re on the kill list, you are a target, and, within a 60-day period, if feasible, you will be gone after, and you will be dead, or perhaps someone else at that moment carrying your cell phone, will be dead.

So, the program is absolutely unconstitutional, is a clear violation of the UN Charter, and is not only illegal and should be the basis for President Obama’s immediate removal from office, but let’s go one step further. There should be no presidential immunity from criminal prosecution, whether in U.S. Federal Court, or in The Hague, for these heinous crimes. Now, the bankruptcy of the U.S. governing institutions, the failure of Congress to instantly take up this issue, the failure of the federal courts to act against this drone program in a decisive way, has meant that the prospect of

justice under this situation right now in the United States, is gravely impeded.

So, what do we find out? In Germany, Somali family members and Yemeni family members of individuals killed in the drone warfare have filed lawsuits against both the German and American governments. There's no attempt to get at justice in the U.S. court system, because of how badly the whole structure's been corrupted since George W. Bush, and even more so under Obama. So, the situation is that families seeking justice are going to the federal courts in Germany, in Cologne, and are filing against the German and U.S. governments. The German government is clearly complicit in this. The Ramstein Air Force base is one of the major hubs of the U.S. drone operations, and it's being done with the complicity and cooperation of the German government.

How far does it go? When we looked at the Bush administration's illegal renditions and torture program, it took a long time to get to the bottom of it, and find out how many countries were complicit and were cooperating in this crime against humanity and war crime. So we're dealing here with a matter of a bankruptcy and a failure of institutions to live up to their Constitutional responsibilities. And that's where you, the American people, have an enormous amount of responsibility. The evidence against President Obama and the chain of command that he sits on top of in this drone mass-murder program is cut and dry. It's been known for a long time, but now with the release of this hundred-plus page House Intelligence Committee review of the program, which contains previously-unpublicized details, the book of evidence is there. This President should be immediately removed from office. The crimes that are evidenced in this documentation alone go vastly beyond the crimes of Richard Nixon, that resulted in his forced resignation. Nixon was facing impeachment, was facing the activation of the 25th Amendment at the time that he wisely decided to resign. We're in a

situation, that is far more advanced and far more grave now, than we faced under Nixon back in the early 1970s. So it's up to you to make sure that our institutions of government begin to function, and if we can achieve *that*, then this President will be removed from office, and the dangers associated with his continuing on the job, including the danger of thermonuclear war, will at last be removed.

OGDEN: Thank you very much, Jeff. Let me just follow up what we've begun to discuss here. As I'm sure most of you are aware of, the hearing of the Benghazi Select Committee in the U.S. House of Representatives took place yesterday, at which Hillary Clinton was called as a witness. This has certainly been a central focus of attention for a number of months now, leading up into this hearing. However, after literally hours upon hours of questioning of former Secretary of State Hillary Clinton, hardly any of the Congressmen, in *either* party, managed to get at the true issues. There were significant questions that were raised, certainly. However, even those who *did* raise those questions, for the most part failed to pursue their lines of questioning to the necessary and actually relevant conclusions.

First of all, why does Hillary Clinton continue to insist on covering up for Obama's role in directly ordering her, on the night of the Benghazi attacks, to lie about the events that occurred that night – even though it's been proven multiple times that she knew exactly what was really going on, that there was clearly, this was clearly a pre-meditated attack against a U.S. Government compound on the anniversary of September 11th, carried out by jihadist militants, as opposed to the made-up story that was then echoed several days later by Susan Rice, of a spontaneous demonstration in response to a video denigrating the Prophet Mohammed. Why does Hillary continue to cover up for the fact that Obama directly ordered her to lie?

And secondly and maybe even more significantly in a broad

sense, where did the policy that led to the events that night in Benghazi even come from? As former Chairman of the House Permanent – or the House Select Committee on Intelligence, Congressman Peter Hoekstra, identifies correctly, in a book which he just released earlier this month, titled *Architects of Disaster – The Destruction of Libya*, the entire thing ultimately is Obama's fault, in the continuing takeover of Libya, Iraq, and now parts of Syria, by these terrorist groups – ISIS and related – including those who attacked the compound that night in Benghazi, September 11, 2012, this is all a direct consequence of the decision that was made by Obama to invade Libya, to overthrow a sitting sovereign government, and to kill former President Muammar Qaddafi in cold blood. And, as Congressman Hoekstra makes the point, Qaddafi was *our ally* in the war on radical jihadist terrorism – very reminiscent of the policy now being carried out by Obama against Syrian President Bashar al-Assad, today, exactly the same scenario. Makes you wonder where Obama's true allegiances lie.

Now, as I said, the majority of the members of Congress who had the opportunity to question Hillary Clinton during the Benghazi hearing yesterday completely failed to address these two crucial points. But, virtually simultaneously with the hearing taking place on Capitol Hill yesterday, in Russia, in Sochi, Russian President Vladimir Putin was addressing a gathering of the Valdai international discussion club in Sochi, and he *did* address precisely these issues, in very direct terms, denouncing Obama's policy in Libya and in Syria, of supporting and arming the very terrorists that we're supposed to be fighting against in the interest of using them to overthrow yet another sitting president, the government of Assad. And in addition, President Putin addressed the even broader question of the generally imperialistic outlook now being typified by Barack Obama, which is leading mankind right now to the very real danger of total self-destruction through global nuclear war.

What Putin started his speech by focusing on, was the question of the history of the fundamental notions of war and peace themselves. He said it's a proper subject for a Russian president to address, since Leo Tolstoy wrote a book called *War and Peace*. But he said that for centuries, the concept of peace had been based on the notion of the balance of power, for better or for worse. But *now*, in a world of nuclear arms, and thermonuclear arms, he said, the traditional ideas of peace from this standpoint can no longer function. We need a new concept, a new paradigm, a post-war, at least, vision. He said any major war today would not bring victory to either party, but would only end in the guarantee of mutual total destruction. The only thing that's protected humanity from this terrible fate, he said, over the last 70 years, are the principles of international law that were established under the framework of the United Nations following the Second World War, as well as the general sobriety and self-control of those leaders who have found themselves operating on a global stage, such as during the Cuban Missile Crisis with President John F. Kennedy. However, he said, now we've reached a point where some powers are pursuing a model of unilateral domination of the planet, and the danger that a military situation may get out of control, and just such a mutually-destructive nuclear war be unleashed, has now become all too real. And the emergence of the doctrine of what he called the disarming first strike – be it nuclear or even non-nuclear – has further skewed this postwar balance of power and the system of international law, which has protected mankind since the end of World War II, and has further increased the possibility of the outbreak of a devastating global conflict. And he said, there are those who possess the illusion that there exists the possibility of victory in such a world conflict, without the irreversible, unacceptable consequences that would follow such a nuclear war. So for this reason, he said, you've seen a general weakening of the underlying psychological aversion to the idea of war itself, which has gripped previous generations; and the very perception of war

has been changed, turned into an almost media entertainment. As if, he said, nobody actually dies in a conflict; as if people do not suffer and cities and entire states are not destroyed. But this is the reality of war.

It's very significant, as I think Mr. LaRouche has pointed out previously, for President Putin, whose family died and suffered in the siege of Leningrad, the realities of what war means are much more real than what are generally held by those such as the American generation of an Obama or some sort. But I just want to read one quote from what President Putin had to say, just to bring this to the point of what necessarily needs to be addressed when we look at the background of what has brought us to this point. This is a quote; he said, "Why is it that the efforts of say our American partners and their allies in their struggle against the so-called 'Islamic State', has not produced any tangible results? Obviously, it's not for lack of military equipment or capability. It goes without saying that the United States has a huge potential; the biggest military potential in the world. However, it is impossible to play a double game; to declare war on terrorists, and simultaneously try to use some of those same terrorists to arrange the pieces on the chessboard in the Middle East according to what you perceive as your own interests. It is impossible," he said, "to combat terrorism in general, if some terrorists are used as a battering ram to overthrow the regimes, that are not to one's liking. You cannot get rid of those terrorists. It is only an illusion that you can come in and get rid of them later; clean up the mess. To take the power away from them, or reach some sort of negotiated agreement with them. And the situation in Libya," he said, "is the best example of this."

So, as I said, this really goes directly to the point here. If you're serious about fighting to eliminate the danger of global terrorism, then perhaps you should stop arming and supporting the very same terrorists who you claim to be

fighting against in the interest of using them to overthrow sovereign governments that are not to your liking. And to me this seems to be a somewhat more reasonable approach than running a drone program that ends up just killing a majority of innocent civilians; or perhaps releasing the 28 pages, documenting the role of the Saudis in supporting the 9/11 hijackers would be a good place to start as well.

But while Putin has made it clear that Obama's policies in Libya were not exactly what they expected when they supported the UN resolution, this disastrous consequence that has taken place as a result of that invasion and that regime-change operation, is definitely not a mistake that Putin is going to let happen again in the case of Syria. And thus, we see the crucial and decisive actions that have been taken in the recent weeks in what's being characterized by some as President Putin's third Chechen war; because of the extent of the overlap and the interconnection between those whom Putin successfully fought against in Chechnya in 1999, and those who he is now fighting in Syria today, among the Islamic State and otherwise.

So, Jeff, I know that Mr. LaRouche has put significant emphasis on the importance of this historical view of the current situation during our discussion with him earlier today. And this is the type of background which he – Mr. LaRouche – has a very unique view of, due to his experience and his personal role that he played as a central figure that he played throughout much of this history. So, while many people have a tendency, including in the US Congress itself, to exhibit a very short-sighted and shallow insight into these types of questions – including even the questions concerning the current Benghazi investigation – maybe you could give a little bit of a deeper background and insight into what the true questions are that are at hand; along the lines of what President Putin was indicating in his speech.

STEINBERG: You've got to start from the standpoint of

understanding the British factor, the British problem, and how that has impacted on the sweep of recent history. And it requires getting away from the idea that history is a string of successive events; these are processes, these are dynamics, and there are certain cardinal events that fundamentally alter the direction of history. And these are the things that people really have to grapple with to be able to really sort out and made sense of the deep, profound crisis that we're going through right now. I think you've got to start from the fact – and this was a major subject of our discussion with Lyn and Helga LaRouche earlier today. You've got to start with at least a modicum of a sweep of recent history.

The fact is, that the last time that we had a viable and effective Presidency was with Ronald Reagan. And there were many caveats that have to be identified in terms of the Reagan Presidency. There was intention on the part of Reagan and on the part of an inner circle of close advisors and collaborators going into the 1980 Presidency – the elections and then Reagan's inauguration in January 1981 – to fundamentally change the direction of US policy. We had been through a turbulent period of the 1970s; the watergating of Nixon, the end of Vietnam, the emergence of a Trilateral Commission government that brought us to the brink of nuclear war in the 1970s. The policy of that government and of the Council on Foreign Relations to being a process of controlled disintegration of the U.S. and world economy.

All of these had already taken place; and this was the backdrop to the beginning of a critical collaboration between Mr. LaRouche and President Reagan. There was a convergence of thinking and commitment to restore the American tradition; and to do it by presenting Presidential leadership. And it was in that context that on a number of leading issues, the leading one in particular being the LaRouche-Reagan collaboration on what came to be known as the Strategic Defense Initiative [sdi]. That was a shaping directionality for a sweeping change

in the US Presidency and particularly in the major US global relations. There was a very real prospect with the LaRouche-Reagan-Edward Teller and other collaboration around the idea of a joint Strategic Defense Initiative between the United States and the Soviet Union, with allied countries from both blocs involved, to bring an end to the threat of thermonuclear war. Reagan doggedly pursued that, even in spite of the fact that within his first 100 days in office, there was a serious assassination attempt against him. And of course, many of you may recall that that assassin, John Hinckley, came from a family that was intimately associated with the Bush family. So, right from the outset, within that first 100 days, Ronald Reagan was gravely wounded; he survived and, in fact, did continue in the Presidency. And the high water mark of that was the SDI policy. Reagan had also intended to make a dramatic break with Wall Street that was symbolized by the fact that he and some of his Kitchen Cabinet advisors were in depth involved in discussion with Mr. LaRouche over firing Paul Volcker and fundamentally changing the whole nature of the Federal Reserve System. And this became an issue that was a matter of outright warfare between Wall Street and London on the one side, and the Reagan inner circle on the other. The Reagan assassination attempt greatly weakened the Reagan Presidency and paved the way for George HW Bush to emerge as more and more of a dominant figure in the Reagan Presidency. They were never able to dissuade Reagan from pursuing the Strategic Defense Initiative that he had worked out with LaRouche; but nevertheless, Reagan was weakened, and many things that were promised at the outset of the Reagan Presidency were never able to materialize because of British interference. And that included the fact that British agent Yuri Andropov came into power in the Soviet Union and put the kibosh on the SDI collaboration. The entire effort against Wall Street and against the policies of the Fed, were basically shut down at the point that Reagan was shot, and had to go through a prolonged period of recuperation. So, you had a real Presidency with Reagan, despite the Bush factor, and

despite the consequences of the assassination attempt. And there was a period of four years or so where on a number of policy issues, there was a Reagan-LaRouche cooperation; many of the details of which are frankly yet to come out in public.

We had the Bush 41 Presidency that was a disaster. LaRouche was railroaded into Federal prison; and for all practical purposes was expected to die in Federal prison. And that would have very likely happened had Bush been elected to a second term in office. What happened, however, was that Bush was defeated for re-election; and Bill Clinton came in. And there was a level of collaboration once again with the Presidency; there was potential with the Clinton Presidency to revive some of the core ideas that had been running through the Reagan Presidency, and reflected back earlier on the successful Presidencies of John Kennedy and before that, obviously, Franklin Roosevelt. But, Clinton ran up against a buzz saw. The British launched literally warfare against the Clinton Presidency; they manipulated the First Lady to be a factor that further disrupted. You had the factor of Al Gore as Vice President; which was as bad a choice as George Herbert Walker Bush was for Ronald Reagan. So, in effect, the Clinton Presidency never lived fully up to its potential; and towards its concluding year, at the point that Clinton was about to make a significant move against the preponderant system of London offshore global finance, he was gone after. He was set up; his Presidency was destroyed. He went through House impeachment, and at the end of the day, Clinton made the gravest mistake of his political career, by signing the bill that repealed Glass-Steagall.

Now, what's happened since that point, with the George W Bush Presidency for eight years, and then now with the Obama Presidency already for seven years, is that the British have been in the driver's seat in the White House throughout that 15-year period. And so, what President Putin identified correctly in his Valdai speech, needs to be fleshed out much

further. It's got to be understood that there has been effectively a British-Wall Street takeover of the Executive branch of the US government. It's come to be completely dominant over the Republican Party and over the Obama wing of the Democratic Party.

So, if you step back and realize that the entire history of the United States has been a struggle against the British Empire, then you get an idea from a much deeper historical appreciation of how this process, how this dynamic has played out and brought us to the point that we've reached right now. Now, there are other examples that come up throughout history; even the history of the shaping events that established the American republic, its character, and the war against the British. At the very beginning of the 18th Century, you had a giant of a figure; one of the key figures who revived the entire Renaissance tradition in Europe, namely Gottfried von Leibniz. Leibniz was a key player in European political affairs. His interests extended to an extensive understanding and appreciation of China and of the commonalities between Confucianism and Western Christianity. He was moving to establish control over Britain to dismantle the empire system that was beginning to come into existence at that time. And it was with the death of Leibniz – and there were people waiting breathlessly to confirm that indeed he was dead. But with his confirmed death about 20 years into the 18th Century, that's when the British Empire took off. Leibniz had been instrumental as an adviser in the British court, to establishing some of the key players who shaped and framed the United States; some of the leading governors who were sent over as Royal Governors from England during the period of Leibniz's influence in London. You had Spotswood in Virginia; you had Hunter in New York. These were leading international republican figures, who were part of the Leibniz networks. Franklin was a student of Leibniz's writings, and traveled to Europe in the 1750s to obtain access to some otherwise difficult to obtain writings of Leibniz. But Leibniz's death

was one of those cardinal moments in history that framed events that moved forward from there; just as there was a concerted move coming from the worst elements of the European oligarchy to crush the influence of the Golden Renaissance.

So, these kinds of critical historical events, which are really reflective of long-term processes, are the big challenge to be understood. If you're going to shape history and define a viable future for mankind, then it's very helpful to know from an historical standpoint, who are your friends and who are your enemies. In January of 1981, in fact on the day of Ronald Reagan's inauguration, *Executive Intelligence Review*, Mr. LaRouche's flagship publication, issued a warning forecasting that there would be an attempt to assassinate President Reagan within his first 100 days in office. This was not based on some kind of footprints of would-be assassins; but it was based on an understanding that the Reagan election represented a potential break from British control over the US Presidency that had been a dominant factor since the assassination of John F Kennedy.

We knew that at critical moments, the British have assassinated American Presidents in order to prevent break-out of the United States as a proper republican leader of the world. You had it take place early on, not with a President, but with a giant of the American Constitutional republic, Alexander Hamilton; who was assassinated by an undisputed British agent, Aaron Burr. You had the assassination of Abraham Lincoln, which doesn't even need any further elaboration; it was a British assassination carried out by Confederate networks, but operating out of British intelligence centers, including Montreal, Canada. You had the assassination of President McKinley, who was reviving the Lincoln-Hamilton tradition at a critical moment; and was pushing back against British imperial operations. His assassination brought Teddy Roosevelt, the favorite nephew of one of the heads of the Confederate Secret Service –

headquartered in London – into the Presidency. You had the assassination of Kennedy; a British assassination, for again, reasons that are too obvious to have to deal with in any detailed explanation here.

So, it was on the basis of that knowledge and understanding of the sweep of the US fight against the British Empire forces in the world, that drove us to issue a warning that there would be an attempt to assassinate President Reagan because of what he represented as a best hope for a return of the United States to its historic mission and its historic tradition and policy. We were, unfortunately, correct. It was about the 90th day of the Reagan Presidency that John Hinckley carried out the assassination attempt; and while Reagan survived it, it weakened the potentiality of the Reagan Presidency.

So, you've got to look at those kinds of historical processes and dynamics, and think through how these events play out. If you want to understand Benghazi, you can't start on September 11th of 2012; you've got to go back to the fact that a British policy that was coordinated with rotten elements in France – the same elements that were directly involved in the attempts to assassinate President Charles de Gaulle a decade or two earlier – those elements, along with Obama. British directly, Anglo-French forces and Obama, decided to bring down Qaddafi and to unleash absolute Hell throughout North Africa and into the Middle East. Where were the weapons that fueled the Islamic State and the Nusra and other insurgencies in Syria coming from? They were coming from Benghazi; they were coming from the Libya that became an absolute Hell on Earth. An absolutely ungovernable area, because the British – with their French and Obama underlings – got rid of Qaddafi to unleash this process. To unleash a state of permanent warfare across the entire North African and Middle East and really the entire Islamic world.

So, if you don't understand that British factor, it's very difficult to understand why we are in the crisis that we're

in. If you understand that dynamic, and you understand that Obama – like Bush before him – was effectively a British agent; then you understand why it is an imperative that Obama is removed from office, and that the other major center of British influence in the United States – namely Wall Street, which is completely, irreversibly, unrepentantly bankrupt, has to be shut down. And that this is an urgent matter of life and death for the survival of our nation and for the world as a whole.

Putin understands the broad dynamics; he's got to even further understand the real nature of the enemy. The enemy resides principally in London; and it's the London controls and strings that are pulled in Washington, that are the major problem here in the United States. As LaRouche said in our discussion earlier, get rid of Wall Street; remove Obama from office. And that eliminates much of the British influence, the destructive influence, over the United States. Then we've got a shot at rebuilding the world and forging the kinds of alliances that are waiting for us: the BRICS alliance; the collaboration with Russia on bringing an end to this bloodshed and horror show throughout the Middle East and North Africa. The opportunities are all there, but step one is Obama must be removed. And now the book of evidence is there; it's irrefutable, and Congress has to act. And secondly, Wall Street has to be shut down, cold; no compensation. Wall Street goes down; we put back Glass-Steagall, and learn the playbook of Franklin Roosevelt on how to rebuild an economy. If we can do those things, we're in fine shape; the world is in fine shape. But if those actions aren't taken right now, then we're all in grave danger.

OGDEN: Thank you very much, Jeff. And what I want to do to conclude tonight's broadcast with, is to read something which I think sums up in very cogent terms what Jeff just concluded with. And this is the Presidential policy statement from Lyndon LaRouche that was issued on this website earlier this

week. And what Mr. LaRouche says in this, which he issued following the Democratic debate, what he calls "A Brief Statement on the Nature of Our Current National Crisis; and the Proper Framework for Approaching This Vital Presidential Election" is the following; and I'm just going to read it verbatim, from the beginning of where he makes the points about what actions must be taken. He says:

"First, the defining issue for today is the fact that Wall Street is hopelessly, irreversibly bankrupt, and there can be no serious improvement in the conditions of life for the vast majority of Americans until Wall Street is shut down altogether. The first and most immediate remedy for the bankruptcy of Wall Street is the reinstating of Glass-Steagall.

"The simple truth is that an honest appraisal of the disastrous collapse of real productivity in the US economy is that a large and growing majority of our fellow citizens are facing job loss, starvation, collapse of genuine health care services, the destruction of the educational system and an overall disintegration of basic infrastructure. This has accelerated under the Barack Obama Presidency, but it began before that, particularly during the George W. Bush terms in office.

"Any attempt to dodge this fundamental truth during the now ongoing presidential campaigns, by appealing to 'issues' or populist slogans, dooms the United States to total destruction in the very short term period ahead.

"Wall Street must be shut down totally. The entire Wall Street system is bankrupt. It must be ended. Then, we must do what Franklin Roosevelt did to overcome the Great Depression. Today, we face an even greater challenge, due, in part, to the decades of collapse of the productive powers of labor in this nation. Shut down Wall Street now, reinstate Glass-Steagall as a means of reconstituting viable commercial banking, and then

begin a program of Federal credit to revive the productive economy, through capital investment in infrastructure and other vital programs. We must begin to reverse the collapse of our industrial economy, and we must train a new generation of young people to develop the skills to function in a modern, technology-intensive growing economy.

“This is what the 2016 presidential candidates must address. Any attempt to divert from this essential agenda is tantamount to surrendering to Wall Street and those who would see the United States disintegrate altogether.

“A segment of the American people, horrified by the clown show of last week, is demanding nothing less. Any candidate who fails to meet this standard does not belong in the race. This is not a popularity contest or a test of who can best pander to the worst pragmatic impulses of a beaten-down and terrified public. This is an election that will determine whether or not the United States still has the moral fitness to survive.

“I hear the American people crying out for a future minus the scourge of Wall Street. They deserve nothing less.”

And with that, I would like to thank everybody for watching our broadcast here tonight, and bring a conclusion to this webcast. Thank you very much. Thank you, Jeff, for joining me in the studio. And please stay tuned to larouchepac.com.

Xi Jinping i Storbritannien

19. oktober 2015 – Den kinesiske præsident Xi Jinping ankom til Det forenede Kongerige i dag, hvor han skal bo på

Buckingham Palace og indlede sin mødekalender tirsdag, den 20. oktober med de kongelige, premierministeren, oppositionslederen Jeremy Corbyn, en tale i Parlamentet og et besøg til byen Manchester for at drøfte Kinas deltagelse i indsatsen for at opbygge Englands industrielle nord.

Reuters bemærker, at, alt imens briterne forventer at underskrive aftaler om kernekraft, højhastighedstog og andre større projekter under besøget og taler om en »gylden æra« for relationer mellem U.K. og Kina, så vil der være nogle anti-kinesiske demonstrationer fra Amnesty International, uighurer og andre NGO'er.

I et nedskrevet interview med Reuters (forberedt af hans stab, men godkendt af præsident Xi), understregede Xi økonomisk samarbejde og bemærkede, at, »alt imens den globale vækst er langsommere, så vokser investerings- og forretningssamarbejdet mellem Kina og U.K. fortsat«.

Xi sagde: »U.K. har erklæret, at det vil være det vestlige land, der er mest åben over for Kina. Dette er et visionært og strategisk valg, der fuldt ud imødekommer Storbritanniens egne, langsigtede interesser.« Om U.K.'s ambition om at blive Kinas finansielle nav sagde Xi: »Som et af de globale finanscentre er London en vigtig pumpestation i den verdensøkonomiske livline, så at sige. Et styrket, finansielt samarbejde med London er afgjort et win-win-valg for begge lande.«

Lyndon LaRouche bemærkede, at der er britiske topinteresser, der står med et virkeligt problem og som ønsker at ændre det overfladiske udseende mht. det, de foretager sig, men ikke substansen i deres politik.

Xi kom med stærke indvendinger imod klagerne over den kinesiske stats rolle i forretningslivet: »Selv under markedsbetingelser støtter lande deres selskabers vækst på forskellige måder, og sådanne forholdsregler bør ikke have

etiketten statslig støtte. Kinas system er anderledes end de vestlige landes. Af historiske grunde udfører kinesiske selskaber mange sociale funktioner, der er vanskelige at måle ud fra en simpel regneformel.«

Han angreb også den virkelige årsag til den megen ståhej over den langsommere vækst i Kina (en »afmatning« ned til en vækstrate i det seneste kvartal på kun 6,9 %!): »Som en økonomi, der er tæt knyttet til internationale markeder, kan Kina ikke forblive immun over for den globale økonomis glansløse præstation. Vi er bekymrede over den kinesiske økonomi, og vi arbejder hårdt på at løse det. Vi er også bekymrede over den træge verdensøkonomi, der indvirker på alle lande, især udviklingslandene.«

Leder, 20. oktober 2015: Lyndon LaRouche: »Lad os vinde«

Lyndon LaRouche fremlagde mandag et strategisk overblik over kampen for omgående at fjerne Obama fra Det Hvide Hus og »vende tidevandet til fordel for menneskeheden« i sine indledende bemærkninger til den ugentlige **webcast med LaRouche PAC Policy Committee**.

Han begyndte med at gøre op, hvor vi står ca. en uge efter debatten mellem det Demokratiske Partis præsidentkandidater tirsdag, den 13. oktober, og den åbenlyse britiske indsats for at forme denne debat i løbet af weekenden.

»Vi har nu nået et vendepunkt, der følger efter det, der skete den 13. ds. [Tv-debatten mellem præsidentkandidaterne fra det Demokratiske Parti], og det var en parodi. Det var et orgie, en vederstyggelighed. Men desværre for fjenden er det ikke en populær trend, og det vil gå i den anden retning – og det har det gjort. I det mellemliggende interval på en uge siden debatten har vi set den største stigning i folkelig støtte blandt mennesker, der stemmer eller har tænkt sig at stemme, end vi har set i lang tid.

Vores job nu er ikke at være abstrakt omkring disse spørgsmål. Vi ved, at vi har hakket sporerne i Obama, at Obama nu er færdig. Alt rent globalt siger, at Obama er færdig. Det er, hvad der nu vil ske.«

LaRouche uddybede videre, at LaRouche-bevægelsens mobiliseringsaktivitet under anførsel af Manhattan-projektet finder »en total forandring bort fra pessimisme« i en stor del af befolkningen. Han tilføjede, at denne forandrede situation også har alt at gøre med det globale lederskab, som Rusland og Kina frembyder.

»Det er storartet! Dette er, hvad der er sket med Rusland. Ruslands aktivitet, hvad Rusland succesrigt har opnået, og det, som de stadig gør, har været den udløsermekanisme, der har været gnisten til en global evne til at vende tidevandet til fordel for menneskeheden. Og det er, hvad vi gør!«

Alt imens LaRouche advarede om, at de nødvendige, dramatiske ændringer ikke vil komme let, tilføjede han:

»Men det, jeg har fået ind i løbet af de seneste 48 timer, er en slående eksplosion: nationen og dele af verden er i bevægelse. Og naturligvis, det, som Kina og Rusland har gjort yderligere, har været absolut afgørende i denne forandring i omstændighederne over hele planeten.

Vi befinder os i en periode med ansvar, ikke for at gøre krav på store præstationer, men for at erkende, at vi har

mulighed for resultater, der ikke har været tilgængelige for os længe. Vi må derfor bruge og støtte disse talenter og erkende, at man har et ansvar for at sikre, at man yder sit bidrag til den proces, som vi nu kæmper for at gøre til virkelighed.»

George Osborne håber at bringe Silkevejen til Storbritannien

17. oktober 2015 – Den kinesiske præsident Xi Jinpings umiddelbart forestående besøg i Storbritannien fortsætter med at skabe kontrovers. Avisen *Guardian* skrev 16. oktober, at George Osborne, finansminister og øjensynligt hovedfortaler for tættere relationer med Kina, er fast besluttet på at bringe den Nye Silkevej frem til sin endestation i London. Xi Jinping med frue ventes til Storbritannien 20. oktober.

»Antikkens Silkevej, langs med hvilken karavaner af handelsfolk bragte fine kinesiske stoffer og udsøgt porcelæn til markederne i hele Asien, nåede aldrig så langt som til det kølige Britannien. Men George Osborne er fast besluttet på, at den antikke Silkevejs efterfølger i det 21. århundrede vil få terminus i London«, skrev *Guardian*.

Et afgørende element i Storbritanniens tilslutning til Kinas »Et bælte, en vej« er at udvide handel i renminbi i City of London og indvarsle en »gylden æra« med økonomisk og finansielt samarbejde med Kina.

Guardian citerer Mark Boleat, formand for politisk strategi i City of London Corporation, og som sagde: »I de senere år har

samarbejdet mellem Det forenede Kongerige og Kina inden for den finansielle servicesektor været særlig stærk og har haft stor gavn af regeringsstøtte fra begge sider.«

De skriver, at, alt imens Tyskland tilbyder Kina kapitalgoder, inklusive maskinværktøj, så kan Storbritannien tilbyde finansielle serviceydelser og forretningsmæssige serviceydelser inklusive regnskabsførelse, rådgivning og jura.

Alt imens Osborne er meget forpligtet på denne politik, så er Washington »rasende« over den, og især over, at Storbritannien gik med i Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB).

Osborne fik støtte fra Kristin Forbes, et medlem af Bank of Englands komite for monetær politik, og som i en tale i Brighton og Hove Handelskammeret den 16. okt. sagde: »Blot et enkelt land – Kina – har været ansvarligt for over en tredjedel af væksten af det globale BNP siden 2011, og selv, når man medregner landets nylige langsommere vækst, forventes landet stadig at være drivkraft bag henved 35 % af den globale vækst i år ... ethvert foretagende, der er ude efter muligheder for vækst, burde overveje disse regioner, der – så langt – er ansvarlige for de største bidrag til global vækst.«

Jonathan Ashworth fra Morgan Stanley citeres for at have sagt: »Hvis man medregner Hongkong, så er Kina nu Storbritanniens sjette største eksportmarked og den tredjestørste importkilde. Desuden er Kina nu topeksportmarked for flere sektorer, såsom automobilproduktion og højere uddannelse, og vokser hastigt inden for turisme.«

Præsident Xi forventes at afslutte en handel om kinesisk deltagelse i konstruktion af Storbritanniens atomreaktor i Hinkley, det første, nye atomkraftværk, der bygges i Storbritannien i flere årtier.